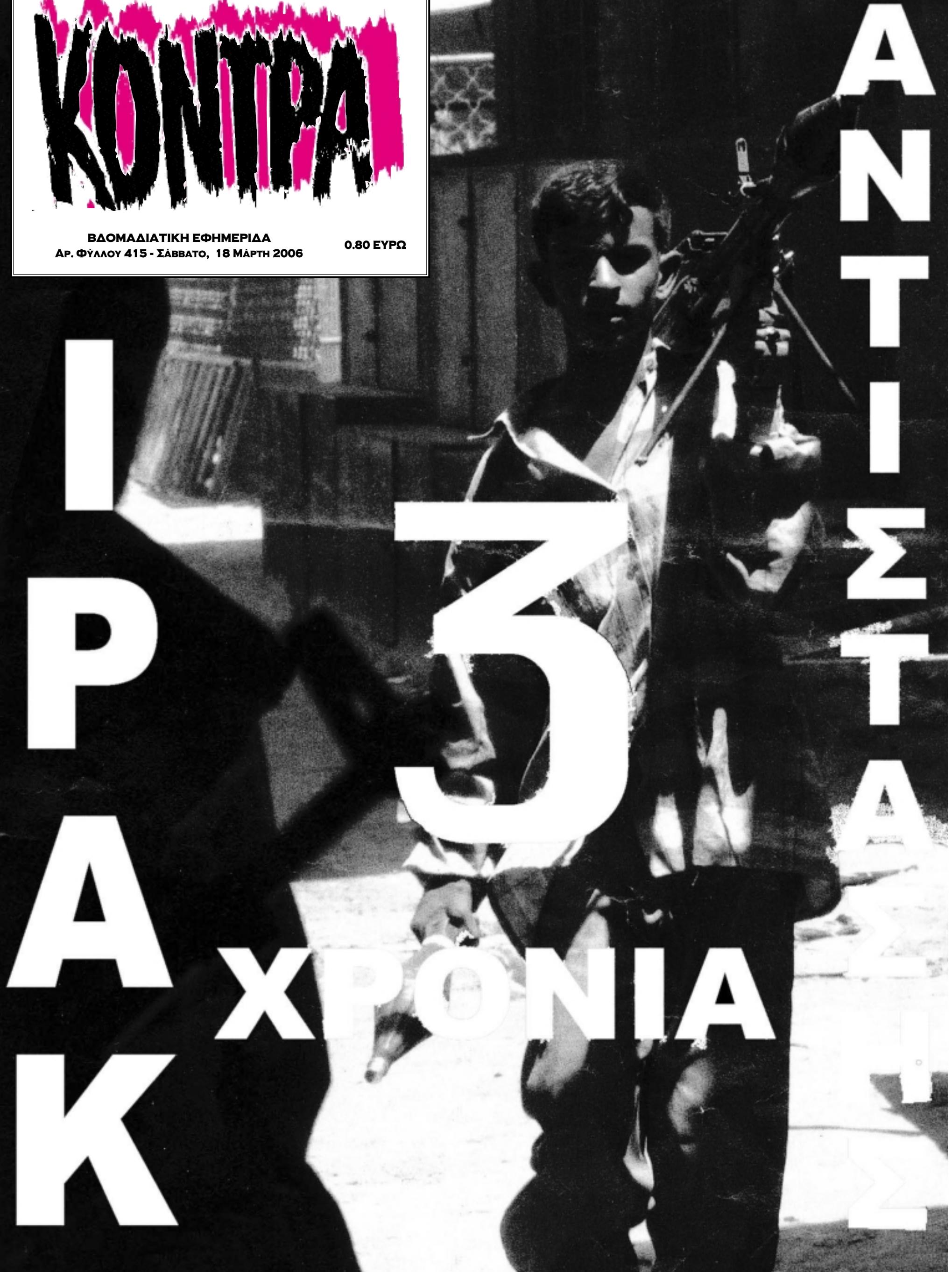

KOMMA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 415 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 18 ΜΑΡΤΗ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

18/3/1871: Ανακήρυξη παρισινής κομμούνας 18/3/1936: Θάνατος Ελευθέριου Βενιζέλου (Παρίσι) 18/3/1965: Το διαστημόπλοιο Βόσκχοντ στο διάστημα 18/3/1996: Θάνατος Οδυσσέα Ελύτη 18/3/1962: Κήρυξη "ανένδοτου αγώνα" (Γεωργίος Παπανδρέου) 19/3/1958: Γέννηση Δημήτρη Κουφοντίνα 19/3/1983: Εκτέλεση εκδότη "Βραδινής" Τζώρτζη Αθανασιάδη 19/3/1831: Πρώτη ληστεία τράπεζας (Citibank - Νέα Υόρκη) με λεία 245.000 δολάρια 20/3/1727: Θάνατος Ισαάκ Νεύτωνα (85 χρ.) 20/3/1947: Δολοφονία βουλευτή ΚΚΕ Γιάννη Ζεύγου (Χρήστος Βλάχος) 20/3/1905: Θάνατος Ιούλιου Βερν 20/3/1933: Δημιουργία πρώτου στρατόπεδου συγκέντρωσης (Νταχάου) 20/3/1969: Γάμος John Lennon - Yoko Ono (Πιβρατάρ) 20/3/2003: Αμερικανοβρετανική εισβολή στο Ιράκ 21/3: Ημέρα για την εξάλειψη των φυλετικών διακρίσεων - ημέρα δασοπονίας ημέρα ποιήσης (unesco) - ημέρα ύπνου 21/3/1998: Θάνατος Γκαλίνα Ουλανόβα 21/3/1917: Ρώσοι επαναστάτες συλλαμβάνουν τον τσάρο Νικόλαο και την οικογένεια του 21/3/1960: Η αστυνομία της Νότιας Αφρικής ανοίγει πυρ κατά ειρηνικής διαδηλωσης (Σάρπεβιλ) (69 νεκροί - 180 τραυματίες μαύροι διαδηλωτές) 21/3/1961: Πρώτη ζωντανή εμφάνιση των Beatles (Cavern club - Λίβερπουλ) 21/3/1972: Ο Γεώργιος Παπαδόπουλος ορκίζεται αντιβασιλίας 21/3/1935: Μετονομασία Περσίας σε Ιράν 21/3/1975: Η Αιθιοπία βάζει τέλος στην μοναρχία έπειτα από 3.000 χρόνια! 22/3: Παγκόσμια ημέρα νερού 22/3/1766: Κανθαροί τρώνε τον εξερευνητή James Green 22/3/1982: Ψήφιση νομοσχέδιου για τον πολιτικό γάμο 22/3/1950: Γέννηση Goran Bregovic 22/3/1887: Γέννηση Chiko Marx 22/3/1935: Πρώτη χρήση τεστ αίματος ως αποδεικτικού στοιχείου σε δίκη (Νέα Υόρκη) 22/3/1954: Εγκαίνια πρώτου εμπορικού κέντρου (Μίτσιγκαν) 22/3/1963: Κυλοφορία πρώτου άλμπουμ των Beatles ("Please please me") 23/3: Παγκόσμια ημέρα μετεωρολογίας 23/3/1950: Ιδρυση παγκόσμιου φορέα μετεωρολογίας 23/3/1910: Γέννηση Ακίρα Κουροσάβα 23/3/1912: Γέννηση Βέρνερ φρον Μπράουν 23/3/1904: Δημοσίευση πρώτης έγχρωμης φωτογραφίας 23/3/1964: Έκδοση πρώτου βιβλίου του John Lennon ("His own write") 23/3/1821: Αφορισμός Αλέξανδρου Υψηλάντη (Γρηγόριος Ε') 23/3/2001: Καταστροφή διαστημικού σταθμού MIR 23/3/1919: Ο Μπενίτο Μουσολίνι ιδρύει το φασιστικό κίνημά του (Μιλάνο) 23/3/1858: Εγκαίνια πρώτου τραμ (Φλαδέλφεια - ΗΠΑ) 23/3/1891: Πρώτο κονσέρτο τζαζ (Carnegie Hall - Νέα Υόρκη) 23/3/2001: Θάνατος Ντέιβιντ Μάικ Ντάργκατ, ιδρυτή της Greenpeace 23/3/1703: Ο Αντόνιο Βιβλαντή χειροτενείται ιερέας 24/3: Ημέρα κατά της φυματίωσης 24/3/1926: Γέννηση Dario Fo 24/3/1999: Αρχή βομβαρδισμών NATO στο Κοσσυφοπέδιο 24/3/1919: Γέννηση Aretha Franklin 24/3/809: Θάνατος χαλίφη Βαγδάτης Χαρούν αλ Ρασίντ 24/3/1874: Γέννηση μάγου Χουντίνι (Ουγγαρία).

● Τι γίνεται, ρε παιδιά, με εκείνη τη διερεύνηση των απαγωγών των Πακιστανών; ●●● Τι κάνει η ανεξάρτητη και αδέκαστη Δικαιοσύνη; ●●● Προφανώς, ασχολείται με το ζήτημα με τους ρυθμούς που διερεύνησε και το σκάνδαλο των υποκλοπών ●●● Το καλό το πράμα αργεί ●●● Μόνο που καμιά φορά καίγεται στο ψήσιμο ●●● Επεις η κουρτίνα της δημοσιότητας, άραξαν οι αδέκαστοι ●●● Εξάλλου, το δέμα είναι εδνικών διαστάσεων ●●● Δε γίνεται να εκδέσουμε τη χώρα για τη συνεργασία της με μια φίλη και σύμμαχο χώρα ●●● Σε επίπεδο μυστικών υπηρεσιών ●●● Και με την άδεια της κυβέρνησης, φυσικά ●●● Οχι μόνο του αρμόδιου υπουργού, αλλά και του ίδιου του πρωθυπουργού ●●● Ο οποίος αντάμειψε τον υπουργό με μια καλή μετάδεση στον ανασχηματισμό ●●● Προς το παρόν, δέαμα άφονο προσφέρει η ευειδής και πλουσιοτάτη κ. Μπουρμπούλια ●●● Ξαναβγήκαν στο σερ-

γιάνι τα «Τσερόκι», προσφέροντας υλικό προς τέρψιν του φιλοδεάμονος κοινού ●●● Τι χρειάζονταν τα «Τσερόκι»; ●●● Δε δέλω αφελείς ερωτήσεις ●●● Βρήκαμε αποδιοπομπαίο τράγο και δα τον μεταφέρουμε με κοινή κλούβα ή Χαρά; ●●● Τρε μπανάλ, που λένε και οι γαλλομαδείς ●●● Και να ξανά μανά οι κάμερες σε παράταξη έξω από τον Κορυδαλλό ●●● Τι έγινε, ρε παιδιά - ρωτήσαμε- δα δείξετε τίποτα από τη δίκη της 17Ν; ●●● Περιμένουμε το επισκεπτήριο της Μπουρμπούλια, μας απάντησαν και μας έριξαν τη διάδεση ●●●

Από τις 8:30 το πρωί έστηναν τις κάμρες για το επισκεπτήριο που ξεκινά στις 3:30 το απόγευμα ●●● Και τις έστησαν και άδικα, γιατί οι συγγενείς της Μπουρμπούλια δεν εμφανίστηκαν ●●● Πάντως, η Μπουρμπούλια έχει όλες τις προδιαγραφές του αποδιοπομπαίου τράγου ●●● Άναρωτιμάστε, όμως, μόνη της απάλλασε τους μεγαλοματσαράγκες της χρηματιστριακής ληστείας; ●●● Δεν υπήρχαν εισαγγελείς και δικαστικά συμβούλια; ●●● Βολεύει πολλούς η διαπόμπευσή της ●●● Εντός και εκτός δικαστικού οώματος ●●● Τι γίνεται εκεί

στην πολιτισμένη Γαλλία; ●●● ΜΑΤ εισβάλλουν στη Σορβόνη και ξωπετάνε τους φοιτητές που κάνουν κατάληψη; ●●● Τς, τς, τς, γίνονται τέτοια πράγματα στη δημοκρατική Ευρωλάνδη; ●●● Αλήθεια, μ' εκείνη την κλιμάκωση του αγώνα των ναυτεργατών τι γίνεται; ●●● Εμείς δε λέμε ότι ντε καλά οι ναυτεργάτες έπρεπε να είχαν κατέβει σε νέα απεργία ●●● Για τους απατεώνες, λέμε, που προσπαθούσαν να παραμυθίασουν τον κόσμο ●●● Τον υπόλοιπο εργαζόμενο κόσμο, γιατί οι ναυτεργάτες ήξεραν ●●● 7 Κυριακές το χρόνο ανοιχτά τα μαγαζιά είχε πει παλιότερα ο Σιούφας ●●● Ηδη ανακοίνωσε άλλες δύο, μία πριν τα Χριστούγεννα και μία πριν το Πάσχα ●●● Μετά δα βάλουμε και μία το δεκαπενταύγουστο, άντε και μία τις απόκριες ●●● Σιγάσιγά δα φτάσουμε στις 7 ●●● Και μετά δα πούμε: τι τη δέλουμε την Κυριακή αργία; ●●● Αυτό στην απολεληγική λέγεται ροκάνισμα ●●●

◆ Μικρό κόμμα, μεγάλα προβλήματα. Μαλλιά κουβάρια έχουν γίνει και πάλι στο ΣΥΝ, απ' αφορμή το αιώνιο θέμα: Με το ΠΑΣΟΚ ή μόνοι μιας; Κάποιοι μάλιστα έχουν διοχετεύσει την πληροφορία ότι ο Αλαβάνος ετοιμάζεται να καρατομήσει τον Βούτη από εκπρόσωπο Τύπου του κόμματος και οι του «αριστερού ρεύματος» διαμηνύουν ότι κάτι τέτοιο θα το θεωρήσουν casus belli και απειλούν με τη σύγκληση έκτακτου συνέδριου για να επιβεβαιώσει τις αποφάσεις του προηγούμενου σχετικά με τη συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ.

◆ «Δε θεωρώ την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία ιδεολογική και πολιτική εκδοχή του νεοφιλευθερισμού (...) Κρίσιμο πολιτικό ζήτημα αυτής της δεκαετίας η διαμόρφωση όρων συνεργασίας (...) Προϋποθέτει από την πλευρά του Συνασπισμού εγκατάλειψη της στατικής αντιλήψης που κατατάσσει τη σοσιαλδημοκρατική παράταξη στον πόλο του νεοφιλευθερισμού». Εχουμε με το «franchising» υποδομές που δεν αναγνωρίζονται ως πανεπιστήμια. Από την άλλη, έχουμε ξένα πανεπιστήμια που έχουν πραγματοποιήσει επενδύσεις στη χώρα μας και τα οποία διαμαρτύρονται. Δυστυχώς, δεν έχουμε το «εργαλείο» ούτε για να τα πιστοποιήσουμε, ούτε για να τα αξιολογήσουμε ποιοτικά. Δη-

του στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπίων» δε μασάει τα λόγια του, όσχετα αν διευκρινίζει ότι δεν θεωρεί ωριμό και της παρούσης το ζήτημα της συνεργασίας με το ΠΑΣΟΚ.

◆ «Άυτό που έχει σημασία,

λαδή κοροϊδεύουμε τον εαυτό μας». Ξεκάθαρη η υπουργός Παιδείας (από συνέντευξη στην «Καθημερινή της Κυριακής»).

◆ Πάει και η φετινή «ημέρα του καταναλωτή». Ξέρετε τι μας προκάλεσε την πιο αλγενή εντύπωση; Οχι οι παπαρίές των πολιτικών (με πρώτο το Σιούφα), αλλά ο προκλητικός λόγος κάποιων «καταναλωτικών οργανώσεων», που είχαν το θράσος να καλέσουν το λαό σε αποχή από την αγορά για μια μέρα, για να στελει λέει μήνυμα ενάντια στην ακρίβεια. Μήνυμα ενάντια στην ακρίβεια μπορεί να στελειλέει μόνο ο αγώνας για αυξήσεις στους μισθούς, τα μεροκάματα και

τις συντάξεις κι αυτή την αλήθεια συγκαλύπτουν με τα μηνύματά τους οι λεγόμενες καταναλωτικές οργανώσεις, που λειτουργούν τελικά ως δεκανίκια του συστήματος για το παραμύθιασμα του εργαζόμενου λαού.

◆ Εντάξει, δεν είναι ο παλιός Μητσοτάκης,

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Είναι αυτονόητο για την κυβέρνηση ότι τα κέρδη των επιχειρήσεων δεν είναι αυτοσκοπός, ότι τα κέρδη των επιχειρήσεων εξυπηρετούν κοινωνικούς σκοπούς ευρύτερους. Εχουν σημασία και γ' αυτό υπάρχουν στην οικονομία μας επειδή συμβάλλουν και όταν συμβάλλουν στις επενδύσεις, στην ανάπτυξη, στην απασχόληση και στη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων.

Γιώργος Αλογοσκούφης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Για να γίνει η Ελλάδα ανταγωνιστική, πρέπει να γίνουν τομες. Από την ώρα που έχουμε αυτή την εγωιστική άποψη ότι τίποτε δεν μπορεί να γίνει, διότι ο καθένας φυλάσσει το κεκτημένο του, κεκτημένα έχουμε πραγματοποιήσει της τελευταίες ημέρες, φαίνεται ότι γίνεται αποδεκτό το βασικό αίτημα της Eurobank. Δηλαδή: Να μην ανοίξουν οι λογαριασμοί των πελατών της τράπεζας

■ Μητσοτάκης μαινόμενος

Τον χάλασε τον επίτιμο η πολύμηνη αποχή από το αγαπημένο του σπορ του τηλεοπτικού προβοκάτορα. Με τη Ντόρα στην κυβέρνηση, πλέον, και αφού πετάχτηκε μια βόλτα για σαφάρι στην Αφρική, επέστρεψε δριμύτατος και με μια χειμωνάδη συνένευξη στην προινή δημοσιογραφική εκπομπή της NET έδωσε τροφή σε πολιτικές και παραπολιτικές στήλες για μια βδομάδα.

Κάρφωσε τον Καραμανλή (θεώρησε άστοχο τον χειρισμό της υπόθεσης των υποκλοπών), μπινελίκωσε το Γιωργάκη (τον χαρακτήρισε ανεύθυνο παιδί που δεν θα γίνει ποτέ πρωθυπουργός), ξαναθυμήθηκε τον Σαμαρά (προδότη τον αποκάλεσε) κι ύστερα πέρασε στα αγαπημένα του θέματα: πιο σκληρή οικονομική πολιτική, αύξηση ορίων ήλικιας και μείωση συντάξεων στο Ασφαλιστικό και τα παρόμοια.

Από τα στελέχη της ΝΔ μόνο ο πρώην συνδικαλιστής και νων βουλευτής I. Μανώλης Βγήκε και εξέφρασε ευθέως την αντίθεσή του (κάπως έτσι μαζεύονται οι ψήφοι). Ολοι οι υπόλοιποι, μηδέ του κυβερνητικού εκπροσώπου εξαιρουμένου, αρνήθηκαν πεισματικά να κάνουν οποιοδήποτε σχόλιο, παρά το στενό μαρκάρισμα των δημοσιογράφων, που μυρίστηκαν «ψηφτό» και έτρεξαν. Αν έκαναν οποιαδήποτε σχόλιο, θα ήταν σαν να έβαζαν το Μητσοτάκη για τα κολά στο παιχνίδι, καθιστώντας τον παράγοντα της παράταξης.

Στην κυβέρνηση, βέβαια, ο Μητσοτάκης δεν κάνει καλό και επ' αυτού δεν χρειάζεται καμιά επιχειρηματολογία. Είναι αυταπόδεικτο. Για το σύστημα, όμως, οι παρεμβάσεις του δεν είναι χωρίς σημασία και πιο λίγη περισσότερο δεν είναι επιβλαβείς. Με τις ακραία νεοφιλελεύθερες απόψεις του ο Μητσοτάκης λειτουργεί σαν μπαμπούλας και επιτρέπει στην κυβέρνηση, που ασφαλώς και δεν μπορεί να θεσμοθετήσει όλα όσα εισηγείται ο επίτιμος, να εμφανίζεται ως «κεντρώα» πολιτική δύναμη με «ήπια» πολιτική.

Αποδιοπομπαίοι τράγοι

Στο λεγόμενο παραδικαστικό κύκλωμα όλες οι ευθύνες ρίχτηκαν σε δυο δικαστές (Καλούσης, Ηλία) και σε δυο δικηγόρους (Κεχαγιόγλου, Νικολακόπουλος). Στο σκάνδαλο του χρηματιστήριου και τη δικαστική του εκκαθάριση όλες οι ευθύνες ρίχτηκαν στην ανακριτρική που χειρίστηκε σύστημα υποθέσεις έφτασαν στη Δικαιοσύνη (Μπουρμπούλια) και άντε να βρουν και καναδύο αεριτζήδες τα ονόματα των οποίων εμφανίζονται στους λογαριασμούς της Μπουρμπούλια σε ελβετική τράπεζα. Η τακτική των αποδιοπομπαίων τράγων επιστρατεύεται για μια αικόνη φορά, προκειμένου να ικανοποιηθεί το «κοινό περί δικαιου αίσθημα» και να συγκαλυφθεί η ουσία τεράστιων σκανδάλων.

Ειδικά η περίπτωση της Μπουρμπούλια προσφέρεται για θεαματοποίηση. Νέα, ωραία, μορφωμένη, με αστική καταγωγή, με κοσμική ζωή, με τη μυθιστορηματική σύλληψή της στο Παρίσι, αποτελεί το ιδανικό πρόσωπο για να χτιστεί ένα ολόκληρο υπερθέαμα, με τα «Τσερόκι» της Αντιτρομοκρατικής να ξαναβγάινουν στους αθηναϊκούς δρόμους και τις τηλεοπτικές κάμερες στημένες να κατα-

γράφουν και να αναμεταδίδουν το θέαμα. Ενα θέαμα πίσω από το οποίο κρύβεται και χάνεται η ουσία.

Ποια είναι η ουσία; Οι σήμερης μια τεράστια επιχείρηση καταλήστευσης εκατομμυρίων ανθρώπων, που τοποθησαν το δόλωμα και έσπευσαν «να γίνουν πλούσιοι» μέσω χρηματιστήριου. Τους μάρδησαν κι ύστερα τους άφησαν να κλαίνε τη μοίρα τους. Η ιστορία αυτή δεν στήθηκε από μερικούς αεριτζήδες της Σοφοκλέους. Αυτοί ήταν οι ενδιάμεσοι κρίκοι ανάμεσα στα κορόίδια και στους καπιταλιστικούς ομίλους της χώρας, που έκαναν στημένες αιχήσεις μετοχικού κεφάλαιου και κερδοσκοπούσαν με τις μετοχές τους, τις οποίες πουλούσαν πτωνάκριβα και ύστερα τις ξαναμάζεψαν πάμφθηνα, χωρίς καν να επενδύσουν τα κεφάλαια τους μάζεψαν και χωρίς πιοτέ κανένα να τους ζητήσει λογαριασμό γι' αυτό. Και βέβαια, όλη αυτή η επιχείρηση δεν μπορούσε να στηθεί χωρίς τη συμμετοχή της τότε κυβέρνησης. Ολοι θυμόμαστε το ΠΑΣΟΚ του Σημίτη, του Γιωργάκη και του Λαζαρώτη να βγάζει αικόμια και προεκλογική αφίσα διαφημίζοντας το χρηματιστηριακό τζόγο.

Η δικαστική διερεύνηση δεν

■ Σκάνδαλο υποκλοπών

Σταθερά προς τη λήθη τραβά

ΟΒουλγαράκης το είπε καθαρά, με το γνωστό «δε σηκώνω αντίρρηση» ύφος του: Σε δυο-τρεις εβδομάδες ουδείς θα ασχολείται με το σκάνδαλο των υποκλοπών, γιατί δεν θα υπάρχουν παράγοντες να το τροφοδοτήσουν. Η υπόθεση του θανάτου Τσαλικίδη θα έχει κλείσει, αφού ο Διώτης τελειώσει τα επικοινωνιακά του τερτίπια, η Vodafone με την ericsson δεν θα έχουν κανένα συμφέρον να αναπτύξουν μια κόντρα από την οποία καμιά τους δεν θα βγει κερδισμένη, και η κυβέρνηση φυσικά δεν θα έχει κανένα λόγο να το συντηρήσει στην επικαιρότητα.

Δεν έχει και άδικο. Επί ένα ολόκληρο χρόνο είχαν όλη την άνεση να συγκαλύψουν κάθε ίνος και όταν μόνοι τους έβγαλαν την υπόθεση στη δημοσιότητα είχαν τη σιγουριά ότι τίποτα δε μπορεί να τους απειλήσει πραγματικά.

Βέβαια, από τη στιγμή της αποκάλυψης και μετά υπήρξαν

παρενέργειες, η κυβέρνηση είχε ένα σχετικό πολιτικό κόστος, όμως οι εξελίξεις δεν ήταν απ' αυτές που δε μπορούσαν να ελεγχθούν. Άλλωστε, και η αντιπολίτευση δεν παραβίασε το fairplay. Δεν προσπάθησε να κάνει έρευνες, να χρησιμοποιήσει τις δυνατότητες και τις διασυνδέσεις της, να κάνει αποκαλύψεις. Περιορίστηκε μόνο σε μια οριακή και εντός των κανόνων του παιχνιδιού πολιτική εκμετάλλευση του θέματος. Χαρακτηριστική είναι η άνεση με την οποία πέρασε ο Κορωνίδης από τη Βουλή. Ούτε μια σκληρή ερώτηση, ούτε μια αποκάλυψη που να τον φέρει σε δύσκολη θέση. Το ίδιο έγινε και με τον Μπιλ Ζίκου της ericsson. Πέρασε κι αυτός με άνεση, άφησε μεταξύ της πέτρας και της ποτάμου την Vodafone και μετά ήταν όλο.

Και άμως, οι καταθέσεις των Κορωνίδη και Ζίκου είχαν «ψωμί». Ο Κορωνίδης άνεισε την κυβέρνηση και τη Δικαιοσύνη, αποκαλύπτοντας ότι έδρασε με δικές τους εντολές, χωρίς κανένας να δοκιμάσει να τον διαψεύσει. Το μόνο που βρήκε να πει εκείνος ο θλιβερός Αντώναρος (ο Ρουσόπουλος στα δύσκολα δεν εμφανίζεται στο Press Room) ήταν ότι ο Κορωνίδης έκρυψε από την κυβέρνηση την ύπαρξη και την προστασία της με δικές τους εντολές, χωρίς κανένας να δοκιμάσει να διαψεύσει τον διάφορο θρόνο! Το μόνο που βρήκε η ericsson ήταν ότι ο Κορωνίδης έκρυψε από την κυβέρνηση την ύπαρξη της με δικές τους εντολές, χωρίς κανένας να δοκιμάσει να διαψεύσει τον διάφορο θρόνο!

Οι ασχολήθηκε πιοτέ με τη βασική πτυχή αυτού του μεγάλου σκανδάλου. Κάποιες μικρούποθέσεις έφτασαν στα ανακριτικά γραφεία, όπου και εμπλέχτηκε η Μπουρμπούλια. Και βέβαια, η Mπουρμπούλια δεν ήταν μόνη και ανεξέλεγκτη. Είχε και προϊσταμένους και συναδέλφους δικαστές και εισαγγελείς που αναμήτηκαν. Κατέστη, όμως, εύκολος στόχος η Mπουρμπούλια. Ενα πρόσωπο που επικοινωνείνενα κινητά. Για τα ουσιαστικά ζητήματα που έθεσε ο Κορωνίδης (αν ήθελαν να βρουν τους δράστες, ας μας έλεγαν να ξαναγεκατούσουμε το παράνομο λογισμικό - τη λίστα με τα παρακολουθούμενα κινητά. Για τα ουσιαστικά ζητήματα που έθεσε ο Κορωνίδης (αν ήθελαν να βρουν τους δράστες, ας μας έλεγαν να ξαναγεκατούσουμε το παράνομο λογισμικό - τη λίστα την επεξεργάστηκε η κυβέρνηση μου έδωσαν εντολή να μην ενημερώσω την ΑΔΑΕ) δεν υπήρξε καμιά απάντηση, κανένα σχόλιο από πλευράς κυβέρνησης.

Ο Ζίκου από την πλευρά του άνεισε τον Κορωνίδη σε ένα κομβικό ζήτημα. Δήλωσε στη Βουλή ότι η Vodafone γνώριζε πολύ καλά, από το Γενάρη του 2003, ότι υπήρχε στο λογισμικό του είχε αρχική προσπάθεια στη λειτουργία της. Τίποτα που να μπορεί να βοηθήσει και η κάθε πλευρά θα έχει όλο το χρόνο να προετοιμάσει τις απαντήσεις της στα ερωτήματα που πλέον είναι προφανή και δεν θα αιφνιδιάσουν κανένα. Άλλωστε, και μέχρι σημήνιος οι τοποθετήσεις των δύο μάρνατζερ είναι πολύ προσεκτικές. Φροντίζουν να αποσείσουν ο καθένας τις ευθύνες της εταιρίας του και να τις μεταφέρουν στην απέναντι εταιρία, χωρίς όμως να προσφέρουν κανένα ενοχοποιητικό στοιχείο. Τίποτα που να μπορεί να βοηθήσει μια ουσιαστική και σε βάθος έρευνα, που να οδηγεί σε αποκαλύψεις. Είναι χαρακτηριστική η τοποθέτηση Ζίκου: «Ακόμη και σήμερα δεν έχουμε κατανοήσει πλήρως τη λειτουργία του παρείσακτου λογισμικού! Παρ' τ' αυγό και κούρευτο, δηλαδή. Τα κρίσιμα αρχεία είχουν διαγραφεί και το μόνο που μπορεί να βγει είναι κάποιες εντυπώσεις για λάθος χει-

ρισμούς της κυβέρνησης.

Με τον ίδιο τρόπο θα περάσει από τη Βουλή και ο Αγγελού, ο παρακοιμώνεος του Καραμανλή, που θα επαναλάβει αυτά που είπαν στην πρώτη συνένευξη τους οι υπουργοί. Μάλιστα, έχουν ξεκινήσει και παρασκηνιακές επαφές μεταξύ μεγάρου Μαξίμου και ΠΑΣΟΚ, ώστε να μην υπάρξει ιδιαίτερη πίεση στον Αγγελού και να μην υπερβούν τα εσκα

ΙΠΑΚ

3 χρονια πολεμος
χρονια αντισταση

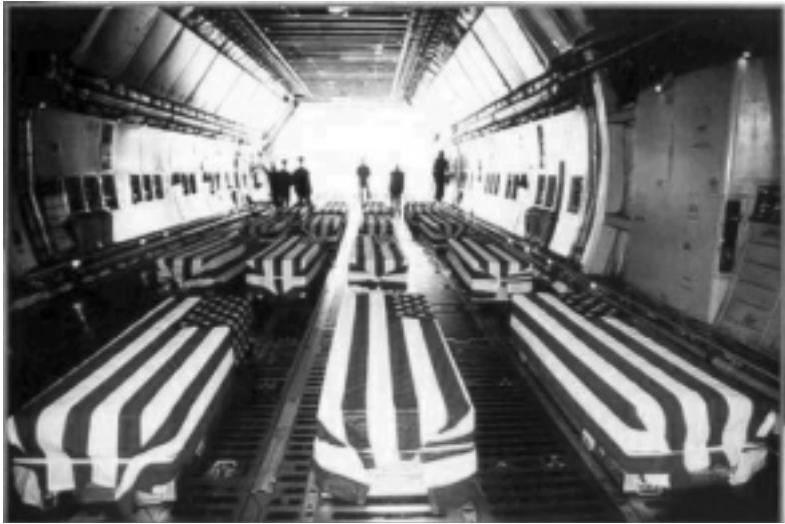
Από στόμια βγαίνει η δύναμη κι όχι από τα στόματα!

Ξημερώματα Πέμπτης 20 Μάρτη 2003. Με τη λήξη του τελεσγράφου με το οποίο καλούνταν να παραιτηθεί ο πρόεδρος του Ιράκ Σαντάμ Χουσεΐν, ο Τζορτζ Μπους δίνει τη διαταγή για την έναρξη της επίθεσης κατά του Ιράκ. Λίγες ώρες πριν, είχε προηγηθεί επιστολή στο Κογκρέσο με την οποία αιτιολογούνταν η αναγκαιότητα της επίθεσης και προετοιμάζοταν η αμερικανική κοινωνία για τις «θυσίες» που έπρεπε να γίνουν.

Μετά από μήνες παζαρεμάτων με τις υπόλοιπες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις (Γερμανία-Γαλλία-Ρωσία), που για τους δικούς τους λόγους δεν ήθελαν τον πόλεμο, ο Αξόνας ΗΠΑ-Βρετανίας-Ιταλίας-Ισπανίας αποφασίζει να παρακάμψει το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ και να επιτεθεί στο Ιράκ. Ενας πόλεμος-αστραπή, που διήρκησε μόλις 21 μέρες, κατέληξε στην πτώση της Βαγδάτης. Ομως, η αμερικανοβρετανική κατοχή δεν έφερε την ειρήνη. Πολύ γρήγορα αναπτύχθηκε ένα ισχυρό κίνημα αντίστασης με επίκεντρο τις σουνιτικές περιοχές, που εξαπλώθηκε σχεδόν σ' όλη τη χώρα.

Αυτό το κίνημα, παρά τις προσπάθειες να σταματήσει ή να διαιρεθεί, συνεχίζεται ακόμα και σήμερα στο Ιράκ. Τρία χρόνια μετά την έναρξη του πολέμου, η αμερικανοβρετανική κατοχή στη χώρα δε μπορεί να παινευτεί ότι έχει πετυχεί τους στόχους της. Αρκεί και μόνο να αναλογιστεί κανείς το γεγονός ότι η πετρελαιϊκή παραγωγή της χώρας βρίσκεται σε χαμηλότερα απ' τα προπολεμικά επίπεδα, ενώ η πολυπόθητη σταθερότητα υπό αμερικανική ηγεμονία στη Μέση Ανατολή αποτελεί ακόμα ζητούμενο.

Γ' αυτό και η αμερικανοβρετανική κατοχή θείει τα πράγματα προς ένα αιματηρό εμφύλιο. Ομως, ο Ιρακινός λαός δεν «τοιμπάσει». Οι επιθέσεις που έχουν εμφυλιοπολεμικό χαρακτήρα δεν αναιρούν την αντίσταση. Αυτή συνεχίζεται παράλληλα μ' αυτές τις επιθέσεις, που είτε είναι προβοκάτσιες των δυνάμεων κατοχής είτε γίνονται από ανεξέλεγκτους πυρήνες μαχητών, που για άγνωστους λόγους ακολουθούν τον επικίνδυνο δρόμο να ταυτίζουν τις δυνάμεις κατοχής με τον σπιτικό πληθυσμό. Σε καμία περίπτωση δύναμης την ευθύνη αυτών των επιθέσεων δεν έχει αναλόβει κάποια απ' τις γνωστές σουνιτικές ομάδες (όπως η Αλ-Κάιντα, η

Αναρά Αλ Σούνα κτλ), οι οποίες εκδίδουν καθημερινά ανακοινώθεντα (που μπορεί ο οποιοσδήποτε να διαβάσει απ' το διαδικτυακό τόπο <http://www.jihadunspun.net/home.php>) με επιθέσεις ενάντια στους κατακτητές και την ιρακινή αστυνομία.

Οπως και να έχει το πρόγμα, πάντως, οι Αμερικανοί και οι Βρετανοί κατακτητές δεν θα νιώθουν ποτέ ασφαλείς στο Ιράκ. Ας κάνουμε, όμως, μια σύντομη αναδρομή σ' αυτό το κίνημα που χαρακτηρίστηκε από πολλούς σαν «νέο Βιετνάμ».

■ Ο πόλεμος αστραπή

Αν και η στρατιωτική υπεροπτίλια των δυνάμεων του Αξόνα ήταν συντριπτική (με πάνω από 250.000 στρατιώτες στην περιοχή), χώρια την αεροπορία, το πυροβολικό και τα τεθωρακισμένα, και οι πρώτες ανταποκρίσεις των αμερικανικών πρακτορείων έκαναν λόγο για 2.000 Ιρακινούς στρατιώτες που παραδίδονταν προσωνίζοντας έναν «περίπατο» για τις επιθέμενες δυνάμεις, γρήγορα τα πράγματα άλλαξαν. Οι Αμερικανοί συνά-

ντησαν σφοδρή αντίσταση σε όλες τις πόλεις του Νοτίου Ιράκ. Την έκτη μέρα του πολέμου, ο στρατιωτικός διοικητής των αμερικανικών δυνάμεων, στρατηγός Τόμι Φρανκς αναγκάζεται να παραδεχτεί ότι, παρά την «γρήγορη» πρόσδο ο στις επιχειρήσεις των συμμαχικών δυνάμεων, τα αμερικανοβρετανικά στρατεύματα έχουν αντιμετωπίσει σθεναρή αντίσταση απ' τις ιρακινές δυνάμεις σε ορισμένες περιοχές (BBC, 25/3/03).

Η προέλαση των αμερικανοβρετανικών στρατευμάτων απ' το Νότο έγινε γρήγορα μόνο στην... έρημο. Θυμήθετε πόσες φορές ανακοινώθηκε απ' τους Αμερικανούς ότι... έπεσε στα χέρια τους το λιμάνι του Ουμ Κασρ (το μοναδικό λιμάνι του Ιράκ στον Περιστού Κόλπο) για να διαψευστούν αμέσως μετά. Το ίδιο συμβαίνει και στη δεύτερη μεγαλύτερη πόλη του Ιράκ, τη Βασόρα, την οποία αποτυγχάνουν να ελέγχουν, γ' αυτό και αναγκάζονται να την παρακάμψουν για να συνεχίσουν την προέλασή τους προς τη Βαγδάτη. Η Βασόρα, αν και βομβαρδίζεται συνέχεια, μένοντας χωρίς νερό και ρεύμα στο μεγαλύτερο τμήμα της, συνεχίζει να αντιστέκεται μέχρι το τέλος του εικοσιάμερου πολέμου, αν και βρισκόταν αντιμέτωπη με τεράστια αν-

θρωπιστική καταστροφή. Σύμφωνα με το BBC (26/3/03) «οι βρετανικές δυνάμεις συνεχίζουν να αναφέρουν εκπληκτική αντίσταση στη Βασόρα, όπου ήλπιζαν ότι θα τους καλωσόριζαν». Η υποτιθέμενη «λαϊκή εξέγερση», που ανακάλυψαν τα «σαϊνιού» της βρετανικής κατασκοπείας, αποδεικνύεται κακόγουστη φάρσα.

Το ίδιο όμως συμβαίνει και πιο βρρεια, στη Ναστρίγια, που κι αυτή δήλωσαν ψεύτικα, ότι μπόρεσαν να ελέγξουν οι Αμερικανοί την τρίτη μέρα του πολέμου. Τα καμένα αμερικανοβρετανικά τεθωρακισμένα που φάνηκαν στις οθόνες των τηλεοράσεων αλλά και οι ανταποκρίσεις ακόμα και των δυτικών δημοσιογράφων, που έκαναν λόγο για σφρόδες μάχες και ισχυρή αντίσταση, ανέτρεψαν κι αυτό το χολιγουντιανό παραμύθι του στρατιωτικού περίπτατου των «απελευθερωτών» στο νότιο Ιράκ. Κι αυτό το παραμύθι ανατρέπεται κάθε μέρα, σε κάθε επίθεση των «σταυροφόρων». Στην ιερή πόλη των Σιτών, τη Νατζάφ, οι μάχες ήταν τόσο σφρόδες που σύμφωνα με τους Αμερικανούς, είχαν σαν αποτέλεσμα το θάνατο τουλάχιστον 650 ιρακινών στρατιωτών.

Εποι, οι ελπίδες για υποστήριξη των αμερικανοβρετανικών στρατευμάτων

απ' το σπιτικό νότο αποδείχτηκαν φρούδες. Ο γρήγορος πόλεμος, κατό τα πρότυπα της «καταγιδίδας της ερήμου», πάει κατά διαδόλου, γεγονός που αναγκάζει το BBC να ομολογεί αιμήχανα: «Όταν οι βρετανικές και αμερικανικές δυνάμεις ξεκίνησαν αυτή την εκστρατεία σχεδόν δυο βδομάδες πριν, η ελπίδα ήταν για γρήγορη νίκη, που θα υποβοηθούνταν από τους ευγνώμονες πολίτες του νότιου Ιράκ, που θα εξεγείρονταν ενάντια στο καταπιεστικό καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν, με όλο τον αντίτυπο που θα είχε κάτι τέτοιο στο ημικό της Βαγδάτης. Η πραγματικότητα όμως αποδείχτηκε πολύ διαφορετική. 13 μέρες σ' αυτό τον πόλεμο οι συμμαχικές δυνάμεις ελέγχουν αρκετή απ' την έρημο και τις ανοιχτές περιοχές αλλά ούτε μια σημαντική πόλη, παρά τις σφοδρές συγκρούσεις. Ακόμα και το χωριό Σαφρούν, στα ιρακινούς υποβετιανά σύνορα, δεν είναι τελίως φιλικό για τη Συμμορία, ενώ στη μικρή πόλη Άλ Ζουμπάρ οι βρετανοί μόλις αρχίζουν να κερδίζουν τον έλεγχο μετά από αρκετές μέρες συγκρούσεων με την ιρακινή αντίσταση» (BBC, 1/4/03).

Οσο περνάει ο καιρός όλο και περισσότεροι Αμερικανοί αξιωματούχοι δηλώνουν ότι υποτίμησαν τον ιρακινό στρατό και τους «Φενταρίν του Σαντάμ». Ομως δεν ήταν οι «Φενταρίν του Σαντάμ» που έκαναν την αντίσταση, αλλά ο ίδιος ο ιρακινός λαός,

■ Η πτώση της Βαγδάτης

Αυτό αποδείχθηκε περίτρανα με την πτώση της Βαγδάτης, της οποίας η αντίσταση αποδείχθηκε μια φρούσα. Το μεγαλύτερο τμήμα της περιβόλητης Προεδρικής Φρουράς δεν εμφανίστηκε πουθενά εκτός απ' τις μάχες στο αεροδρόμιο (που σύμφωνα με τα ειδησεογραφικά πρακτορεία ήταν ιδιαίτερα σφρόδες) κι από την αντεπίθεση από μερικές εκατοντάδες ιρακινούς στρατιώτες και Φενταρίν τα ξημερώματα της Τρίτης 8/4/03 κοντά σε γέφυρα του ποταμού Τίγρη. Ο Σαντάμ εξαφανίστηκε και μαζί του όλα τα στελέχη της κυβέρνησης, που μέχρι πρότινος ορκίζονταν ότι ο εχθρός θα σπάσει τα μούτρα του στις πύλες της Βαγδάτης. Σημειώθηκε έτσι ένα ιστορικό παράδοξο. Η πρωτεύουσα να πέφτει εν ριπή οφθαλμού, ενώ το λιμανάκι του Ουμ Κασρ να χρειάζεται μια βδομάδα για να καταληφθεί απ' τους «συμμάχους», η Βασόρα (που υποτίθεται ότι περίμενε τους «συμμάχους» σαν «απελευθερωτές») να χρειάζεται δυόμιση βδομάδες για να καταληφθεί απ' τους Βρετανούς, ενώ όλες οι πόλεις μέχρι την Βαγδάτη (Νατζάφ, Ναστρίγια, Καρμπάλα, Χαντίγια κτλ) να αναπτύσσουν σφρόδες αποτέλεσμα στην αντίσταση και να χρειάζονται πολλές μέρες για να καταληφθούν, η δε Μοσούλη και το Κιρκούκ στο βορρά να πέφτουν μετά τη Βαγδάτη στα χέρια των κατακτητών!

Ομως, οι Αμερικανοί μπήκαν σε μία έρημη Βαγδάτη. Δεν είδαν τους χιλιάδες λαού που περίμεναν να τους ρά-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

■ Γαλλία

Κοινωνικός αναβρασμός

«Ανοιχτές ότι
βρουν δουλειά χωρίς
να αλλάξει τίποτα σ'
αυτή τη χώρα, κά-
νετε λάθος!». Μ' αυ-
τά τα λόγια απά-
ντησε ο Γάλλος
πρωθυπουργός
Ντομινίκ Ντε Βιλπέν
στις ενστάσεις του
«σοσιολογικού» κόμ-
ματος για την κοι-
νωνική ένταση που
επικρατεί στη Γαλ-
λία, μετά την ψήφι-
ση του «Συμβολαίου
Πρώτης Πρόσλη-
ψης» (CPE), που επι-
τρέπει στους καπιταλιστές να
προσλαμβάνουν νέους κάτω
των 26 για δύο χρόνια με δυνα-
τότητα άμεσης απόλυτης.

προστέθηκαν και οι μαθητές με-
τά το Σαββατοκύριακο. Επισ-
τρέπει στους καπιταλιστές να
προσλαμβάνουν νέους κάτω
των 26 για δύο χρόνια με δυνα-
τότητα άμεσης απόλυτης.

Λίγες μέρες πριν (το Σάββα-
το), είχε στείλει τα MAT να δια-
λύσουν την κατάληψη εισβάλ-
λοντας στη Σορβόνης, μετά
από αίτημα του πρύτανη, που
υποστήριξε ότι οι 300 καταλη-
ψίες εισέβαλαν παράνομα στο
πανεπιστήμιο την προηγούμε-
νη Παρασκευή και δεν ήταν όλοι
φοιτητές. Το σπάσιμο της κα-
τάληψης από τα MAT πυροδό-
τησε νέα ένταση. Στα δεκάδες
πανεπιστήμια (σχεδόν τα μισά
πανεπιστήμια της χώρας) που
είχαν διάφορες μορφές κινητο-
ποίησεων από την Παρασκευή,

ΥΓ: Με ιδιάτερη χαρά δημο-
σίευσε ο «Ριζοσπάστης» την

παρακάτω ειδηση: «Οι εκπρό-
σωποί των φοιτητών κατηγό-
ρησαν τις αστυνομικές δυνάμεις
ότι στις κινητοποιήσεις της
προηγούμενης βδομάδας "μπο-
ρούσαν αλλά δε θέλησαν να
απομονώσουν τις ολιγομελείς
ομάδες ταραξιών που προκά-
λεσαν επεισόδια και δεν είχαν
σχέση με τους φοιτητές». Προ-
φανώς, σ' αυτές τις «ολιγομε-
λείς ομάδες ταραξιών» συμπε-
ριλαμβάνονται και οι καταλη-
ψίες της Σορβόνης, που αντι-
στάθηκαν στην εισβολή των γαλλικών MAT. Ο
Περισσός αισθάνεται ικανοποίηση
όταν βλέπει και στην αλ-
λοδαπτή ομοιδεάτες του να παί-
ζουν τον ίδιο προβοκατόρικο
και ενίστε χαριδικό ρόλο.

Δυναμική αντίσταση στη συμφωνία ελεύθερου εμπορίου

Μαζικές και δυναμικές αντιδράσεις
προκαλεί στο Εκουαδόρη η απόφα-
ση του προέδρου της χώρας Αλφρέδο
Παλάσιο να προχωρήσει στις 23 Μάρτη
στον τελευταίο γύρο των διαπραγ-
ματεύσεων με τις ΗΠΑ για την ένταξη
της χώρας στη ζώνη ελεύθερου εμπο-
ρίου. Χιλιάδες Ινδιάνοι έχουν στήσει μπλό-
κα με φλεγόμενα λάστιχα, κορμούς δέ-
ντρων και βράχους σε κεντρικούς δρό-
μους όλης της χώρας από τις 13 του
Μάρτη μέχρι τη στιγμή που γράφονται
αυτές οι γραμμές (16/3), απαιτώντας
από την κυβέρνηση να αποσυρθεί από
τις διαπραγματεύσεις και να πραγμα-
τοποιήσει δημοψήφισμα. Τα μπλόκα
έχουν ήδη προκαλέσει ελείψεις στον
εφοδιασμό της αγοράς και αύξηση των
τιμών στην πρωτεύουσα και σε άλλες
κεντρικές επαρχίες. Χιλιάδες αστυνομι-
κοί έχουν κινητοποιηθεί, καθώς οι κινη-
τοποιήσεις έχουν επεκταθεί σ' όλη τη
χώρα, ενώ σε αστυνομικές επιθέσεις για
να διαλυθούν και να φύγουν οι διαδη-
λωτές από τα μπλόκα σημειώθηκαν του-
λάχιστον 14 τραυματισμοί και 6 συλλή-
ψεις.

Η ένταση και η δυναμική της κινητο-
ποίησης των Ινδιάνων, λίγες μέρες μετά
την απεργία στη πετρελαιοβιομηχανία,

έχει προκαλέσει σοβαρή πολιτική κρίση, η οποία επιδεινώθηκε με την παραίτη-
ση στις 15 Μαρτίου του υπουργού Εσω-
τερικών Αλφρέδο Καστίγιο, εκφράζο-
νται έτσι τη διαφωνία του με τους χει-
ρισμούς της κυβέρνησης. Είναι ο τρίτος
υπουργός Εσωτερικών που παραιτείται
μέσα σε 11 μήνες. Σε τηλεοπτική ομιλία
του ο πρόεδρος του Εκουαδόρη, Αλφρέ-
δο Παλάσιο, κατηγόρησε τους διαδη-
λωτές ότι θέλουν να προκαλέσουν χάος
στη χώρα και να ανατρέψουν την κυ-
βέρνησή του, δήλωσε ότι δεν θα υποκύ-
ψει στις διαμαρτυρίες και ότι θα προ-
στατεύει τα εθνικά συμφέροντα στις
διαπραγματεύσεις με τις ΗΠΑ και έκα-
νε έκληση για εθνική ενότητα. Ομως η
θέση του είναι αποδύναμη όχι μό-
νο εξαιτίας της πολιτικής κρίσης που σο-
βεί αλλά και γιατί βρίσκεται σε προε-
κλογική περίοδο. Ανυποχώρητοι όμως
εμφανίζονται και οι διαδηλωτές. Οι επι-
κεφαλής του κινήματος των Ινδιάνων
απέριψαν την κυβερνητική πρόταση
για σύντοιση επιτροπής, η οποία θα εξε-
τάσει τα αιτήματά τους, χαρακτηρίζο-
ντάς την προπέτασμα καπνού, και βε-
βαιώνουν ότι θα συνεχιστούν και θα κινη-
μακωθούν οι κινητοποιήσεις. Η στάση
τους ενθαρρύνεται και από τα τεκται-

ΚΟΝΤΡΑ

■ Αφγανιστάν

Μεγάλα κοιτάσματα πετρελαίου

Δύο γεωλογικές λεκάνες στο
Διβόρειο Αφγανιστάν έχουν
18 φορές περισσότερα αποθέ-
ματα πετρελαίου και τριπλά-
σια φυσικού αερίου από εκείνα
που υπολόγιζαν παλιότερες
εκτιμήσεις ανακοίνωσαν στις 14
Μαρτίου επιστήμονες που συμ-
μετείχαν στην έρευνα, σύμφω-
να με ρεπορτάριο του «Associated
Press».

Η έρευνα και η εκτίμηση των
αποθεμάτων φυσικού αερίου
της Ρωσίας, που κατέχει την
πρώτη θέση στον κόσμο. Και το
σημαντικότερο είναι ότι αυτά
εντοπίστηκαν μόλις στο ένα
εκτός της υπό έρευνα έκτασης
που καταλαμβάνουν οι δύο γε-
ωλογικές λεκάνες μέσα στο
Αφγανιστάν.

Οι προηγούμενες έρευνες,
που έγιναν μεταξύ 1957 και
1984 από Αφγανούς και Ρώ-
σους σε 15 κοιτάσματα πετρε-
λαίου και φυσικού αερίου, υπο-
λόγιζαν τα αποθέματα πετρε-
λαίου περίπου σε 88 εκατομ-
μύρια βαρέλια και τα αποθέ-
ματα φυσικού αερίου σε 5 τρισ.
κυβικά μέτρα. Από τις γεωτρή-
σεις που έγιναν γίνεται λειτουρ-
γούσαν μέχρι πρόσφατα μόνο
τρεις, οι υπόλοιπες είτε έχουν
εγκαταλείφει, ο εξοπλισμός
έχει καταστραφεί ή έχουν γεμί-
σει βράχους.

Ο διευθυντής της «Geological
Survey» δήλωσε ότι υπάρχουν
σημαντικά ανεξερεύνητα κοι-
τάσματα και ότι χρειάζεται
ακόμη πολλή δουλειά για να
εκπιμθούν, να γίνουν σεισμικές
έρευνες και να αποκατασταθεί
η λειτουργία των υπαρχόντων
πετρελαιοπηγών, ενώ ο αφγα-
νός πρεσβευτής στις ΗΠΑ δή-
λωσε ότι σε 2 – 3 χρόνια μπο-
ρούσε να αποκατασταθεί η
μεριδιανή αποθήκευση της χώρας.

πλούτου. Το Εκουαδόρ είναι η 5η κατά^{σειρά} πετρελαιοπαραγωγός χώρα της
Λατινικής Αμερικής, με ημερήσια παρα-
γωγή 530.000 βαρέλια.

Οι επιπτώσεις στην οικονομία του Με-
ξικού, από τις πρώτες χώρες που εντά-
χθηκαν στη Ζώνη Ελεύθερου Εμπορίου,

η αγορά του οποίου κατακλύστηκε από
αφορολόγητα αγροτικά και βιομηχανι-
κά αμερικάνικα προϊόντα. Το κόστος που

πλήρωσαν οι λαοί της Λατινικής Αμερι-

κής από τα σκληρά μέτρα λιτότητας που

επιβλήθηκαν κατ' εντολή των ΗΠΑ από

το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Η πολι-

τική Τσάβες στη Βενεζουέλα και οι πρω-
τοβουλίες που αναλαμβάνει ευρύτερα

στη Λατινική Αμερική καθώς και η εκλο-

γή πρόσφατα του Εβρ Μοράλες στη Βο-
λιβία. Ολα μαζί έχουν φουντώσει τον

αντιαμερικανισμό στους λαούς της Λα-

τινικής Αμερικής και ευνοούν την ανά-

πτυξή κινημάτων που αντιστρατεύο-
νται τα αμερικανικά σχέδια για τη δημι-

ουργία της Ζώνης Ελεύθερου Εμπορίου,

που θα απλώνεται σ' όλη την αμερικά-
νική ήπειρο, και διεκδικούν τον ελεγχό

του φυσικού πλούτου των χωρών τους

από τις πολυεθνικές που τον λυμαίνο-
νται και σημαντικό μεριδιού απ' αυτόν για

την αντιμετώπιση της φτώχειας.

Η υπογραφή της συμφωνίας από την

κυβερνητή του Εκουαδόρ θα έχει όχι μό-
νο οικονομική αλλά πρώτα απ' όλα ση-
μαντική πολιτική σημασία για τις ΗΠΑ,

που επιδιώκουν να αποδύναμωσουν και να

υπονομεύουν κάθε αυτόνομη προ-
σπάθεια πολιτικής και οικονομικής πε-
ριφερειακής συνεργασίας ανάμεσα σε

χώρες της Λατινικής Αμερικής.

ρεί να αρχίσει η άντληση πε-
τρελαίου και φυσικού αερίου
από τις εταιρίες.

3 χρόνια

Συμπληρώθηκαν τρία χρόνια από τη μέρα που οι δυνάμεις του σύγχρονου «άξονος» επιτέθηκαν στο Ιράκ, γράφοντας στα παλιά τους τα παπούτσια την ίδια τη δική τους διεθνή νομιμότητα, την οποία επικαλούνται κατά το δοκούν. Επέτειος σημαντική από πολλές απόψεις.

Μας επαναφέρει, καταρχάς, στην πραγματικότητα της ιμπεριαλιστικής νέας τάξης πραγμάτων, που οποία θα εξαφάνιζε -υποτίθεται- τους πολέμους και θα στήριζε τις διεθνείς σχέσεις στον ειρηνικό οικονομικό ανταγωνισμό. Η νέα τάξη πραγμάτων, που διαφημίστηκε ως ο πολιτικός συνοδός της «παγκοσμιοποίησης», είναι εξίσου αιματηρή με την παλιά τάξη πραγμάτων. Γιατί και οι δύο αποτελούν όψεις του ιμπεριαλισμού, της μόνης πολιτικής που μπορεί να ασκήσει σε πλανητικό επίπεδο ο μονοπωλιακός καπιταλισμός.

Μας επαναφέρει ακόμη στην πραγματικότητα της βαρβαρότητας που συνοδεύει τους κατακτητικούς πολέμους του ιμπεριαλισμού. Νοσοκομεία, σχολεία, λαικές αγορές, ακόμα και κοινωνικές συναθροίσεις (π.χ. γάμοι) βομβαρδίστηκαν, άμαχοι εξοντώθηκαν, πόλεις ιστοπεδώθηκαν (όπως η Φαλούτζα), άνθρωποι μαρτύρησαν σε κολαστήρια (το Αμπού Γκράιμπ έγινε σύμβολο της νέας τάξης, όπως το Νταχάου είχε γίνει σύμβολο της ναζιστικής θηριωδίας).

Μας επαναφέρει, τέλος, στην πραγματικότητα και στην αλήθεια της αντίστασης, που οποία κάνει σκόνη τις πττοπαθείς και μοιρολατρικές θεωρίες για το ακατανίκητο του σύγχρονου ιμπεριαλισμού. Ο λαός του Ιράκ εδώ και τρία χρόνια παραδίδει στην ανθρωπότητα ένα μάθημα ύψιστης σημασίας. Ενα μάθημα πθικού μεγαλείου, σαν αυτό που περιέχεται σε κάθε πράξη αντίστασης που έχει καταγραφεί στην ανθρώπινη ιστορία.

Είναι βαρύ το τίμημα που πληρώνει αυτός ο λαός. Δεν τον ακούσαμε, όμως, να βαρυγγομά. Δεν τον είδαμε να δείχνει σημεία κούρασης, παρά το βαρύτατο φόρο αίματος που έχει πληρώσει και εξακολουθεί να πληρώνει. Τον βλέπουμε πάντα όρθιο στις επάλξεις, να ακυρώνει τα σχέδια των κατακτητών, να μη τους επιτρέπει να σταθεροποιήσουν την κατοχή και να πετύχουν το σκοπό τους: να μετατρέψουν το Ιράκ σε βάση ανεφοδιασμού και εξόρμησης προς Ανατολάς. Απ' αυτή την άποψη, ο λαός του Ιράκ βρίσκεται σήμερα στην πρωτοπορία του παγκόσμιου αντιιμπεριαλιστικού κινήματος.

Θα πρέπει να αισθανόμαστε ένοχοι, γιατί έχουμε κάνει ελάχιστα για να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας σ' αυτό το λαό που ματώνει καθημερινά. Θα πρέπει να αισθανόμαστε ντροπή, γιατί δεν ακολουθούμε το παράδειγμά του. Την αντίσταση, με την ευρεία έννοια του όρου. Την αντίσταση που δε λογαριάζει δυσμενείς συσχετισμούς, γιατί πιστεύει ότι μπορεί να τους ανατρέψει. Την αντίσταση που στηρίζεται στην πίστη για το δίκιο και στην εμπιστοσύνη στις αστείρευτες δυνάμεις που κρύβουν οι κοινωνικές πλειοψηφίες, οι εργαζόμενες πλειοψηφίες. Ενας λαός που αντιστέκεται με επιτυχία στην τελειότερη στρατιωτική μηχανή αποδεικνύει πως ο μόνος χαμένος αγώνας είναι αυτός που δεν έγινε.

Ανάκληση απόλυτης στην πράξη

Στο τέλος της συγκέντρωσης -μοτοπορείας των εργαζόμενων με μηχανάκια, ένας εργαζόμενος ενημέρωσε τους συγκεντρωμένους που ακόμη δεν είχαν διαλύθει, πως το αφεντικό του τηλεφάνησε και τον απέλυσε... Χωρίς πολλά λόγια, τα μηχανάκια βγήκαν ξανά στο δρόμο. Ανηφόρισαν Μεσογείων και Κατεχάκη, στην «ΠΙΤΤΑ ΤΟΥ ΓΑΛΠΙΟΥ». Φωνές, αυνθίματα, οργή και κυρίως η εμφανής διάθεση να μην το κουνήσουν ρούπη, αν δεν αναληθούν οι απολύτεις των πέντε «ντελιβεράδων», έφεραν το επιθυμητό αποτέλεσμα. Οι τηλεφωνικές απολύτεις ανακλήθηκαν.

Οχι, δεν πάρουν τα μυαλά μας αέρα. Ξέρουμε πως της περισσότερες φορές δεν είναι τόσο... εύκολο. Ομως, όταν δεν κοσκινίζεις 5 μέρες, τρως και φωμί..

■ Αδειασμα (1)

Ο Κορωνιάς, αναβαδμισμένος από την πολυεθνική Vodafone και με τον αέρα του στελέχους που έχει γερές πλάτες, πήγε στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής και δεν δίστασε να αδειάσει την κυβέρνηση σε κρίσιμα ζητήματα που αφορούν την υπόδεση των υποκλοπών. Το πιο κρίσιμο -κατά τη γνώμη μας- είναι η δυνατότητα εντοπισμού των κινητών τηλεφώνων -«σκιών». Σε κείνη την περιβόητη συνέντευξη υπουργών, με την οποία δημοσιοποιήθηκε το σκάνδαλο, ο Ρουσόπουλος είχε ρίξει την ευδύνη στη Vodafone: «Πιδανόν να εντοπίζαμε τους δράστες, αν δεν απενεργοποιούνταν το λογισμικό». Και ο Βουλγαράκης, όπως όλοι δυμόμαστε, έσπευσε να απαλλάξει τη Vodafone από κάθε ευδύνη. Τώρα, ο Κορωνιάς δηλώνει: «Τι δυνατότητες εντοπισμού έχουν οι διωκτικές αρχές εμείς δεν το γνωρίζουμε. Θα μπορούσαν όμως να μας πουν ξαναβάλτε το σε λειτουργία».

Υπήρχε, λοιπόν, η δυνατότητα να ξαναψεύπει σε λειτουργία το λογισμικό των υποκλοπών και να επιχειρηθεί ο εντοπισμός των τηλεφώνων -«σκιών». Η κυβέρνηση δεν το ζήτησε. Ενας από τους δύο λέει ψέματα. Είτε ο Ρουσόπουλος είτε ο Κορωνιάς. Ή απλή λογική λέει Ρουσόπουλος.

■ Αδειασμα (2)

Ο Κορωνιάς άδειασε ακόμη την κυβέρνηση στο ζήτημα της «στεγανοποίησης» του σκανδάλου. Είπε ορδά-κοφτά, ότι ο ίδιος δεν ενημέρωσε την ΑΔΑΕ, γιατί αυτό του ζήτημα. «Μου ζητήθηκε από τον κ. Βουλγαράκη και απ' ότι κατάλαβα και από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, να μην ενημερώσω άλλους... Αν υπήρχε ανάγκη να κληθεί η ΑΔΑΕ, δια σταματούσαμε εμείς είτε τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου είτε κάποιον άλλον να απευθύνει εκεί»;

Εποι, η κυβέρνηση μένει διπλά εκτεδειμένη. Γιατί οι γραφειοκράτες της ΑΔΑΕ φρόντισαν, με την έκθεση που έκαναν μέσω σε λίγες μέρες, να δείξουν ότι υπήρχε η δυνατότητα εντοπισμού των κινητών -«σκιών», αν το παράνομο λογισμικό είχε παραμείνει σε λειτουργία και επιστρατεύονταν έμπειροι τεχνικοί για τη δουλειά του εντοπισμού.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι: για ποιο λό-

■ Αδειασμα (4)

Ομως, είχαμε και ένα ακόμη άδειασμα. Αυτό του Κορωνιά από την Ericsson, κορυφαίο στέλεχος της οποίας δήλωσε ότι το λογισμικό συ-

■ Αποκαλυπτήρια συγκάλυψης

Α, όλα κι όλα, δεν έκανε δήλωση ο Βουλγαράκης. Μια... χαλαρή συζήτηση είχε με τους δημοσιογράφους, στη διάρκεια της πτήσης προς Λιβύη, όπου συνόδευε τον πρόεδρο της Δημοκρατίας. Και τι είπε; Οτι ο δάναος του Κ. Τσαλικίδη είναι καραμπινάτη αυτοκτονία και αυτό δια είναι και το επίσημο πόρισμα, μόλις ο Διώτης τελειώσει τα επικοινωνιακά παιχνίδια και κλείσει την προανάκριση.

Επειδή, λοιπόν, εμείς δε γουστάρουμε τα επικοινωνιακά παιχνίδια και δεν ξεχωρίζουμε (από άποψη ουσίας) τις επισήμες δηλώσεις από τις «χαλαρές συζήτησεις», μένουμε στο συμπέρασμα του Βουλγαράκη και στα αποκαλυπτήρια της υποκρισίας κυβέρνησης και Δικαιοσύνης. Μπορεί ο Βουλγαράκης να ενοχλείται από τα επικοινωνιακά παιχνίδια του Διώτη (ο τελευταίος αισθανόταν ριγμένος και όντως βρήκε την ευκαιρία να φτιάξει λίγο το προφίλ του), όμως χάρη και σ' αυτά τα επικοινωνιακά παιχνίδια δια αποκτήσει κύρος το σερβίρισμα του προκάτ συμπέρασμας για το δάναο του Κ. Τσαλικίδη. Μετά από τη «χαλαρή δήλωση» Βουλγαράκη, τα δικά μας ερωτηματικά όχι μόνο δεν εξαφανίστηκαν, αλλά αντίθετα πολλαπλασιάστηκαν. Για να μην πούμε, ότι στο πίσω μέρος του μιαλού μας έχει σφηνωθεί (και δε λέει να φύγει) η ιδέα, ότι κάποιοι έκλεισαν το στόμα του τεχνικού της Vodafone. Η σπουδή του υπουργού (που πλέον δεν είναι καθ' ύλην αρμόδιος, αλλά αισθάνεται ότι απειλείται η καριέρα του) να κλείσει το δέμα, σε συνδυασμό με όλα τα υπόλοιπα που αποκαλύπτηκαν, ειδικά μετά την κατάθεση Κορωνιά στη Βουλή, αποκαλύπτουν τη συγκάλυψη αυτής της δρόμικης υπόδεσης.

IPAK

3 χρονια πολεμος χρονια αντισταση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

νακροάσεων υπήρχε από την πρώτη στιγμή στο σύστημα της Vodafone, τοποθετημένο εκεί πριν από 14 χρόνια (όταν ακόμη η εταιρία ονομαζόταν Panafon). Βέβαια, δεν χρειαζόμασταν τη μαρτυρία της Ericsson γι' αυτό. Με κάποιο λογισμικό γινόταν η παρακολούθηση κινητών πριν και κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων. Με κάποιο λογισμικό γινόταν οι «νόμιμες συνακροάσεις», στις οποίες αναφέρονται τα ρεπορτάζ των εφημερίδων (με λεπτομέρειες μάλιστα). Αυτό το λογισμικό υπήρχε στο σύστημα της Vodafone και με κάποιο τρόπο ενεργοποιούνταν. Ας σταματήσει, λοιπόν το δούλεμα απ' όλους τους εμπλεκόμενους.

■ Θράσος

«Στα δυο χρόνια διακυβέρνησης της ΝΔ έχει συντελεστεί μια τεράστια αναδιανομή εισοδήματος από τους πολλούς στους λίγους». Να τα λέγει αυτά κανένας του... ΣΕΚ, δα λέγαμε εντάξει, ξεχούν το ΠΑΣΟΚ και επικεντρώνονται στη σημερινή κυβέρνηση κατά το συνήδειό τους. Να τα λέει, όμως, η Βάσω Παπανδρέου πάει πολύ. Έχει και το δράσος τα όριά του. Οσο κι αν οι Πασόκοι μας έχουν συνηδίσει να εμφανίζονται αδίστακτοι, κάποια πράγματα δεν αντέχονται.

■ Ειδικές αποστολές

Σαν κρεμμυδάκι ανοιξιάτικο τον ξεφλουδίζει ο Ζούγκλας τον πρόδροπο του ΛΑΟΣ. Του θύγαλε τις λοβιτούρες που γίνονται στο κανάλι του από διάφορους αετούγχηδες και τώρα ο «προστάτης του λαού» τρέχει και δεν προλαβαίνει. Πώς ν' αποδείξει ότι δεν έχει σχέση μ' όλ' αυτά, όταν παραδέχεται ότι ο βασικός φορέας της λοβιτούρας (που τα 'παιρνε από διάφορους αφελείς για να θγάλει το πρόβλημά τους στο γυαλί), ήταν προστατευόμενός του; Και δε μπορεί και να κάνει τίποτα ενάντια στον Ζούγκλα, γιατί αυτός δεν λέει τίποτα σε βάρος του Καρατζαφέρη, αλλά αφήνει τις υπόνοιες να θγουν μέσα από το ρεπορτάζ. Και μη μας πείτε ότι ο Ζούγκλας αποφάσισε ξαφνικά να θγάλει τα άπλυτα του Καρατζαφεροκάναλου στη φόρα, επειδή κάποιοι ανακάτεψαν και τ' όνομά του. Ειδική αποστολή διεκπεραιώνει με τίτλο «επιχείρηση δημοτικές εκλογές». Οσο για τον Καρατζαφέρη, ας πρόσεχε περισσότερο. Και πολιτική και τόσο χοντροκομμένες λαμιογιές δεν πάνε μαζί.

■ Πασοκικό δούλεμα

Πρόταση νόμου «για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων δρησκευτικής ελευθερίας των πολιτών» έχει ετοιμάσει το ΠΑΣΟΚ και θα την καταδέσει στη Βουλή. Μία πρόταση που δεν έχει καμιά σχέση με τον αναγκαίο και υπερώριμο διαχωρισμό της Εκκλησίας από το κράτος. Γιατί, βέβαια, ο πολιτικός όρκος των Βουλευτών και η επιλογή της αποτέφρωσης για τους νεκρούς όλων των δρησκευτικών δογμάτων, ουδόλως δα ενοχλήσει το παπαδαριό. Για την πολιτική ταφή δεν το συζητάμε καν. Και σήμερα γίνεται, για όποιον δεν δέλει να τον ξεπροβοδίσουν οι παπάδες στο στερνό ταξίδι του πάνω στη γη, χωρίς να υπάρχει κανένα πρόβλημα στα κοιμητήρια. Το ΠΑΣΟΚ, λοιπόν, επιλέγει αυτόν τον άσφαιρο εκσυγχρονισμό, για να ρίξει στάχτη στα μάτια όσων ζητούν το διαχωρισμό της Εκκλησίας από το κράτος. Δεν αποκλείται, μάλιστα, να έχει έρθει και σε παρασκηνιακή συμφωνία με το Χριστόδουλο, που δεν έχει καμιά αντίρρηση να μη κάνει φασαρία για τέτοιες ανούσιες μεταρρυθμίσεις, φάνε να παραμείνει αλώβητη η κυριαρχία της Εκκλησίας στα κρίσιμα μέτωπα (επίσημη δημοσκεία, κατοχυρωμένη από το Σύνταγμα, διδασκαλία δημοσκευτικών, εκκλησιαστικές μπίζνες, μισθοδοσία παπάδων και δεσποτάδων από το κράτος) και να υποστηριχτούν οι μεγάλες μπίζνες που έχει σχεδιάσει. Κατά τα άλλα, ο Παπουτσής, ως επίσημος εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, καμάρωνε στη δοξολογία για την Κυριακή της Ορθοδοξίας και έκανε και δηλώσεις για το πόσο μεγάλη μέρα είναι αυτή και για τους άρρηκτους δεσμούς ορθοδοξίας και ελληνισμού!

■ Στα υπόψη

«Υπέρ του διαλόγου και της συνεργασίας ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ τάσσεται ο υπουργός υπερνομάρχης Αδηνών - Πειραιώς που στηρίζει ο ΣΥΝ Γ. Πανούσης: "Η κλειστοφορία των μικρών κομμάτων εξηγείται μεν, αλλά από ένα σημείο και μετά καθίσταται αυτοκαταστροφικός παράγοντας", τονίζει χαρακτηριστικά ο κ. Πανούσης σε συνέντευξή του στην "Ημερήσια του Σαββάτου" που θα συζητήσει ιδιαιτέρως». Το παραπάνω απόσπασμα από την «Ημερήσια του Σαββάτου» αφιερώνεται εξαιρετικά σε όσους ετοιμάζονται να ψηφίσουν τον υπουργό του ΣΥΝ για τη δημαρχία της Αδηνάς, επειδή είναι... νέος, ωραίος και κατά της συνεργασίας με το ΠΑΣΟΚ. Στην υπερνομαρχία ποιον θα ψηφίσουν;

έχουν διορίσει τον Πολ Μπρέμερ (πρώην αρχηγό του αντιπρομοκρατικού τμήματος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ) ως κατοχικό διοικητή της χώρας. Τον Ιούλη, σχηματίζεται το διορισμένο απ' τους Αμερικάνους «κυβερνητικό συμβούλιο του Ιράκ», οι επιθέσεις εντείνονται ακόμα περισσότερο. Αυτές οι επιθέσεις έκαναν σκόνη την εκτίμηση των Αμερικανών για γρήγορη επτάνοδο στη «οισοθρόπη», που διά στόματος του ομερικάνου αναπτηρωτή υπουργού Πολέμου, Πολ Γουλφοβίτς, πριν ακόμα τέρει η Βαγδάτη, υποστήριζαν ότι το καθεστώς της κατοχικής διοίκησης θα διαρκέσει τουλάχιστον έξι μήνες. Σε λιγότερο από έξι μήνες μετά τη δήλωσή του (στις 26/10/03), ο Γουλφοβίτς σώζεται ως εκ θαύματος από επιθέση των ανταρτών στο ξενοδοχείο Αλ Ρασίντη της Βαγδάτης (ένα απ' τα πλέον φυλασσόμενα κτίρια σ' όλη τη Μέση Ανατολή), ενώ ο τότε υπουργός Πολέμου των ΗΠΑ Κόλιν Πάουελ σε συνέντευξή του στο NBC παραδέχεται το απροσδόκητο της διάρκειας και της έντασης των αντιμερικανικών επιθέσεων στη χώρα.

Στα χρόνια που ακολούθησαν, οι Αμερικάνοι ήρθαν αντιμέτωποι όχι μόνο με τις σουντικές ομάδες της ιρακινής αντίστασης, αλλά και με τους σίτες μαχητές του στρατού του Αλ Μεχντί (που πρόσκειται στον ριζοσπάστη σίτη Κληρικό Μοκτάντα Αλ Σαντρ). Δύο φορές (το Μάιο και το Σεπτέμβρη του 2004) ο στρατός του Σαντρ αντιπρατέθηκε ένοπλα στις δυνάμεις κατοχής στις ιερές πόλεις των σιτών, την Καρμπάλα και τη Νατζάφ, αλλά και στη συνοικία «Σαντρ Σίτη» της Βαγδάτης.

Οι φρικαλεότητες των Αμερικανών στη Φαλούτζα το Νοέμβρη του ίδιου χρόνου και η ισοπέδωσή της ένα μήνα μετά την πολιορκία της θα μείνουν στην ιστορία σαν οι χειρότερες σφοργές στην ιστορία της ανθρωπότητας, πλάι στις ναζιστικές θηριωδίες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, τα αμερικανικά εγκλήματα στο Βιετνάμ, τις Σιωνιστικές φρικαλεότητες στη Σάμπτρα και τη Σατπίλα και τη σφραγή της Τζενίν στην Παλαιούτζιν. Σύμβολο της φρίκης των κατακτητών θα μείνει, επίσης, το σύγχρονο Νταχάριο, το κολαστήριο του Αμπού Γκραΐμπ, όπου οι δεσμοφύλακες απαθανατίζονται μπροστά στα σικατεμένα κορμά των δεσμωτών. Αυτά τα εγκλήματα δεν είναι δυνατό να ξεχαστούν απ' τον Ιρακινό λαό. Τη στιγμή μάλιστα που αιτός ο λαός συνεχίζει να είναι καταδικασμένος στη φτώχεια και την έξαθλίωση. Οσες προσπάθειες κι αν κάνουν οι κατακτητές να αωθήσουν τα πρόγραμματα προς εμφύλιο, δεν είναι δυνατό να το πετύχουν. Γιατί ο Ιρακινός λαός δεν θέλει «σταθερή κυβέρνηση», υπό καθεστώς κατοχής, αλλά φωμί, δουλειά και μια οξιοπετή ζωή, που δεν είναι δυνατό να του παράσχουν οι κατακτητές και οι Κουΐσλινγκ εντεταλμένοι τους.

Μπροστά σ' αυτό το αντάρτικο οι Αμερικάνοι στρατιώτες ομοιογύρων αμιχάνα: «Πυροβολούν με τα AK-47 απ' τα σπίτια τους, βγαίνουν απ' την μπροστινή πόρτα και σφίγγουν τα χέρια των αμερικανών στρατιωτών μάλις οι πυροβολισμοί τελεώσουν. Είναι αδύνατον να τους ξεχωρίσεις. Δε στοχεύουν και πολύ καλά και δεν έχουν πολλά όπλα αλλά είναι πολυμήχανοι και την πάλια στάχτη του ιρακινού πληθυσμού.

■ Επερνά κάθε όριο πρόκλησης ο ισχυρισμός των ιθυνόντων του Διεθνούς Δικαιοστηρίου της Χάγης, ότι ο Μιλόσεβιτς πέθανε επειδή έπαιρνε σκόπιμα κάποιο φάρμακο που ανέστειλε τη λειτουργία των φαρμάκων για την καρδιά και την υπέρταση, που είχε ανάγκη. Μάλλον οι ίδιοι δεν ήθελαν να ολοκληρώθει ποτέ η δίκη του, γιατί τα «χαρπιά» δεν τους έβγαιναν όπως τα είχαν σχεδιάσει. Γι' αυτό και δεν δίστασαν, αυτοί οι πολιτισμένοι άνθρωποι, να χύσουν χολή πάνω από τη σορό του, βγάζοντας καταδικαστική απόφαση μετά το θάνατό του, δείχνοντας πόσο... απροκατάληπτο ήταν όταν τον δίκαιαν. Άλλα τίνα συζητάμε τώρα; Ενα δικαστήριο φτιαγμένο από τα γεράκια του ιμπεριολισμού είναι δυνατόν να δικάσει αντικειμενικά οποιονδήποτε; Οι μεγαλύτεροι εγκληματίες πολέμου, ο Μπους, ο Μπλερ και τα τσιράκια τους, είναι δυνατόν να στήνουν δικαστήρια για εγκλήματα πολέμου; Είναι φανέρο ότι προκειται για δικαστήρια πολιτικής σκοπιμότητας, στα

οποία δικάζουν τους αντιπάλους τους.

Οχι, δεν μας έπιασε ξαφνικά καμιά συμπάθεια για τον Μιλόσεβιτς και τους ομοίους του. Απλά, δεν μπορούμε ν' ανεχτούμε να γίνονται τιμητές του όποιου Μιλόσεβιτς και του όποιου Σαντάμ Χουστίν οι διεθνείς εγκληματίες, τα οργανέτα και τα παταγαλάκια τους. Τη θέση μας για τον Μιλόσεβιτς την ξεκαθαρίσαμε από τότε

■ Καζίνο Ρόδου

Η πίστη στη Δικαιοσύνη ως μόνη διέξοδος

Συζητήθηκε στις 9 του Μάρτη το θέμα ιδρυσης του σωματείου εργαζομένων στο καζίνο Ρόδου και η απόφαση θ' ανακοινώθει σε έναν περίπου μήνα. Θέλοντας, όπως προείπαμε, να καταθέσουμε κάποιες δικές μας σκέψεις, θα σταθούμε όσο πιο απλά γίνεται στα παρακάτω:

Υπάρχει μια γνωστή ιδιαιτερότητα στα οικριτικά νησιά. Οι άνθρωποι εδώ ζουν ως μη ιδιαιτέρως ενεργά υποκείμενα της Ιστορίας, μακριά από την πολιτική σκηνή, από τα κέντρα λήψης αποφάσεων αλλά και από το κίνημα. Οι πράξεις και οι κινήσεις τους περιορίζονται – πληγιανούσας έσπειραν – εντός των ορίων της αστικής νομιμότητας. Τα επίμονα βλέμματα μιας κοινωνίας κλειστής, ελεγχόμενης και τα πάντα για άποντες γνωρίζουσας, είναι καρφωμένα πάνω στον καθένα και τα όποια νέα κυκλοφορούν πολύ γρηγορότερα απ' ό, τι οπουδήποτε άλλο. Δεν γνωρίζουμε για τη Ρόδο, αλλά στη γειτονική Σύμη οι πολιτικές αποχρώσεις περιορίζονται σε τρία χρώματα, που είναι και της μόδας: Μπλε, πράσινο και συνασπιζέ. Δεν υπάρχει χώρος ούτε για το ΚΚΕ, το οποίο μόλις και μετά βίασε μαζεύει κανένα δυο δεκάδες ψήφους σε μια κοινωνία 2.500 κατοίκων. Η ξενοφοβία, η καχυποψία και το «κούμπωμα» βασιλεύουν, ενώ η πολιτική δεν είναι παρά ένα κατεστημένο παιχνίδι μεταξύ δεδομένων χαρακωμάτων όσο και δεδομένων προσώπων. Πιστεύετε ότι ούτε ένας κάτοικος (ακόμη και εκ των πολιτικοποιημένων προς «προδευτική» κατεύθυνση) γνωρίζει έστω και το παραμικρό απ' όσα διαδραματίζονται στη δίκη του Κορυδαλλού!

Στη Ρόδο του κοσμοπολίτισμού και των χιλιάδων τουριστών, ίσως η ξενοφοβία να έχει αμβλυνθεί και τα όρια να είναι πλατύτερα. Πάντα όμως υπάρχει η περιχαράκωση (ασφαλώς κάποιοι θα φροντίζουν αικάματα και... φιλοκερδώς και γ' αυτό). Γιατί η αδηφάγος βιομηχανία του τουρισμού, έχει στήσει τους μικρούς και μεγάλους κολοσσούς στο νησί του Κολοσσού και φυσικά θα περιφρουρεί τα κεκτημένα της και τις διαρκώς αυξανόμενες ανάγκες για μεγαλύτερα κέρδη. Οι εργαζόμενοι είναι μοιραία αφημένοι στην τύχη τους. Και φαντάζομαι ότι το κίνημα, παρ' όλες τις φιλόπτιμες κι επίπονες προσπάθειες, είναι εκ των πραγμάτων αναγκασμένο να δουλεύει περισσότερο στο κέντρο, ελπίζοντας να συμπαρασύρει και την περιφέρεια, παρά το αντίθετο. Ομως είναι από δύσκολο έως απίθανο να συμπαρασυρθεί η περιφέρεια ή έστω τετοια ιδιαίτερα τμήματά της. Φαντάζει σα να ζητάμε από ένα μαθητή του δημοτικού να λύσει μια δευτεροβάθμια εξώσωση!

Δεν ξέρω αν κάτι θα άλλαξε θεαματικά με την παρουσία κάποιων ανθρώπων εδώ, μα κι έτσι να γινόταν, δεν συμβαίνει ούτε αυτό. Μοιραία λοιπόν αυτοί οι άνθρωποι, ελπίζουν ακόμα στη Δικαιοσύνη. Μπορεί στο καφενείο να τους αικουδίσει να την αμφισβητούν, θα είναι όμως πάνω στην οργή τους, κάτι που κάνει τον κυρ-αστυνόμο όχι μό-

νο να χαμογελάει, μα και να παίρνει άφοβα μέρος στις συζητήσεις. Μια οργή που είναι απίθανο να ωριμάσει πολιτικά, να τεκμηριωθεί και να αντιληφθεί την πραγματική κατεύθυνση των πραγμάτων, γιατί της λείπει τόσο το έρεισμα όσο και η συνειδητοποίηση ή έστω η συγκεκριμένοποίηση. Από την άλλη πλευρά, ας μην κρυψόμαστε, κουτσά στραβά βολεύονταν ή ελπίζαν να βολεύτονταν ως τώρα οι συντριπτικά περισσότεροι, δίνοντας το βήμα στον αγώνα δρόμου. Γ' αυτό και συμμετέχουν σ' ένα παιχνίδι με δοσμένους κανόνες. Τώρα που η καπιταλιστική καταγιδα αγριεύει, νιώθουν μεν να κλονίζονται, μα προσπαθούν ν' αρπαχτούν απ' αυτά που βλέπουν και ξέρουν. Και δε διαφαίνεται να είναι έτοιμοι να δουν μακρύτερα από την «διαίτησίων», μιας και δεν έτυχε ως τώρα η υπακοή τους να συγκρουστεί μαζί της για κάπι μεγάλο. Και φυσικά, φροντίζουν πάντα τα άγρυπνα μάτια του καθεστώτος να ενισχύουν τις κοίτες (συνδικαλιστικές ή άλλες) και να χρησιμοποιούν με ευκολία τους αποσβεστήρες κραδασμών, κάπι πεπαλαιωμένα μηχανήματα που δεκατείς τώρα κάνουν μια χαρά τη δουλίτσα τους στην ελεγχόμενη επαρχία. Βέβαια, τώρα που όλα αρχίζουν να απεκδύνονται τους μανδύες και η επίθεση του κεφαλαίου σαρώνει, θα νιώσουν το γερό τράνταγμα. Μα είναι αικόμια νωρίς, γιατί δεν έχουν παίχτει τα τελευταία χαρτιά. Οι πλαστικές μάζες απασχολούνται στην τουριστική βιομηχανία η οποία θα δει την μπόρα πολύ αργά, μιας και βρίσκεται στην πλαστική του κερδοφόρου βουνού, απ' όπου δεν μπορεί να δει όλο τον ουρανό. Και πριν καλά καλά συνειδητοποίησε τα σύννεφα πάνω απ' το κεφάλι της, θα φάει την μανιασμένη καταγιδα.

Προς το παρόν βασιλεύει ο παραγοντισμός («κολύτερα πρώτος στο χωρί παρά δεύτερος στην πόλη», πιστεύουν όσοι «αδικήθηκαν που έμειναν πίσω»), ο μικροκομματισμός, τα μικρά και μεγάλα κατεστημένα και φυσικά το άγρυπνο μάτι του νόμου που έκεινά είπε πάντα τον αέναιο εκφρισμό μέσω των ΜΜΕ και φτάνει ως τον περιπτερά και τον γείτονα. Θα φαντάζεστε τις μεγάλες περιπτέτεις που γεμίζουν τον καιρό όποιου κάνει λόγο για Μαρξ, καπιταλισμό, πολιτικοκοινωνική παρακμή, αικόμιη και για την ελάχιστη σκέψη, έτοι δεν είναι; Πού να πιστέψουν αυτοί που δεν τους κολλιεργήθηκε καμιά ταξική συνειδηση; Ο νεαρός συνδικαλιστής με το αικριβό κοστούμι που αναζητά συμμαχίες κι αναγνώριση, ο εργαζόμενος που ξεχεώνει το ακριβό αυτοκίνητο κι ο άλλος που χτίζει rooms to let στην πατρογονική εστία; Οι κάμερες που καίγονται είναι κάτι σαν βραδινή τανιά «μακριά από εμάς» στο χαζοκούτι, ο ατομοκεντρισμός βρίσκει εδώ το πιο εύφορο χωράφι, ο πολιτισμός συνοψίζεται στις πίστες, ενώ η πολιτική είναι για τα κρύα βράδια στο καφενείο και για λίγους μήνες καυγόδων αυτοπροβολής όταν υπάρχουν εκλογές. Τίποτε περισσότερο και δυστυχώς όλο και λιγότερο...

■ Ασφαλιστικό

Δέσμευση στην Κομισιόν, στήριξη από το ΠΑΣΟΚ

Ενώ στην Ελλάδα η κυβέρνηση

προσπαθεί να αποφορτίσει το κλίμα, με συνεχείς δηλώσεις των Αλογοσκούφη και Τσιτουρίδη (τώρα κάνουν λόγο για δυο και τρεις τετραετίες μέσα στις οποίες θα αναπτυχθεί η επίλυση του Ασφαλιστικού!), στις Βρυξέλλες έχει αναλάβει δέσμευση στην Κομισιόν, ότι ο «κοινωνικός διάλογος» θα ολοκληρωθεί πριν τη λήξη της θητείας της (την τρέχουσα τετραετία δηλαδή). Κι αυτό για να μπορέσει να πετύχει την έγκριση του Προγράμματος Σταθερότητας από το Ecofin.

Τη δέσμευση αυτή επιβεβαίωσε εμμέσως πληγ σαφώς και ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Θ. Ρουσόπουλος, ο οποίος δηλώσε ότι «ο διάλογος μπορεί να τελειώσει λίγο νωρίτερα» από τις επόμενες εκλογές, όμως «το θέμα του διαλόγου είναι αυτό που πρέχει τώρα». Ταυτόχρονα, η κυβέρνηση έχει καταφέρει να βάλει ομαλά στον άπτο του «διάλογο» τα πάντα. Και τα άρια συνταξιοδότησης και τη μείωση των συντάξεων. Το μόνο που δηλώνουν τώρα τα κυβερνητικά είναι πετάχηναν και στο καπάκι θα πήγαιναν για εκλογές.

Από την άλλη, το ΠΑΣΟΚ κρατάει πραγματικά υπεύθυνη θέση, έχοντας από την πρώτη στιγμή δηλώσε ότι θα πάρει μέρος στο διάλογο και καλώντας την κυβέρνηση να πάρει το θέμα στη Βουλή. Βέβαια, δε θελει να φανεί ότι «δε θα θηγούν ώριμα διαδικαστήρια»

μα δικαιώματα».

Ηρθε, βέβαια, ο Μητσοτάκης, με το γνωστό κυνικό του τρόπο, να σκορπίσει ταραχή στο κυβερνητικό στρατόπεδο, καθώς δεν περιορίστηκε σε υπαίθρια αλλά μηλησε ευθέως για αύξηση των οριών ήλικιας και μείωση των συντάξεων, χωρίς να διστάσει να πει ότι τη νύφτη πρέπει να πληρώσουν οι εργαζόμενοι («ποιος άλλος θα πληρώσει;», αναρωτήθηκε). Ομως, δεν χρειαζόμασταν το Μητσοτάκη για να καταλάβουμε πού πάει το πρόγραμμα. Αν ήταν να γίνουν αλλοιγές προς οφέλος των εργαζόμενων, τότε δεν θα γινόταν όλη αυτή η συζήτηση με τα «ήξεις αφίξεις» και το κρυφότουλο των υπουργών. Διαφημιστική καμπάνια θα έστηναν και στο καπάκι θα πήγαιναν για εκλογές.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ουδείς Πασόκος βγήκε να αποδοκιμάσει τον πρώην υπουργό Γιαννίτση, ο οποίος με συνέντευξή του στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία» όχι μόνο υπεραμύνθηκε του ανατριχιαστικού νομοσχέδιου που είχε καταρτίσει (χτυπούσε ακόμα και την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ), αλλά υπενθύμισε με νόημα ότι και το Εκτελεστικό Γραφείο και η Κυβερνητική Επιτροπή είχαν εγκρίνει την πρότασή του, που ήταν «σφαιρική, ειλικρινής και μετριοπαθής»!

Ταξική συνεργασία χωρίς όρια

Παραθέτουμε αποσπάσματα από ανακοίνωση της Ομοσπονδίας Επιχειρησιακών Σωματείων Ιδιωτικών Καζίνο, που μας στάλθηκε μέσω ΓΣΕΕ:

«Η Ομοσπονδία Επιχειρησιακών Σωματείων Ιδιωτικών Καζίνο καταγγέλλει το καθεστώς "τρομοκρατίας" που επικρατεί στο Καζίνο Θεσσαλονίκης (σ.σ. Αλήθεια, γιατί η λέξη τρομοκρατία μπαίνει σε εισαγωγικά; Για να διασχωριστεί από την άλλη, την... κακή τρομοκρατία;)».

...Η Hyatt Regency τόσο στο παρελθόν όσο και σήμερα μας έχει αποδείξει τα αντεργατικά και αντισυνδικαλι

Καμαρώνουν για τη λιτότητα

Πόσο θράσος χρειάζεται για να βγαίνει ο πρωθυπουργός μιας κυβέρνησης που έχει επιβάλλει σκληρή λιτότητα, αθετώντας μάλιστα όλες τις προεκλογικές υποσχέσεις της, και να καμαρώνει επειδή στις Βρυξέλλες η Κομισιόν ενέκρινε την πολιτική που ακολουθεί η κυβέρνησή του; Γνωρίζουμε ότι οι αστοί πολιτικοί δεν στερούνται θράσους, όμως το τηλεοπτικό διάγγελμα του Καραμανλή από τα δελτία ειδήσεων το βράδυ της περαιμένης Τρίτης δεν θα πρέπει να το δούμε απλώς ως εκδήλωση θράσους.

Το επικοινωνιακό επιτελείο του Μαξίμου μελέτησε ασφαλώς τα υπέρ και τα κατά, πριν βγάλει τον Καραμανλή στο γυαλί, και σήμουρα βρήκε περισσότερα τα υπέρ. Κι αυτό είναι το δυστύχημα, για την εξήγηση του οποίου πρέπει να γυρίσουμε αρκετά πίσω. Πρέπει να πάμε στην ουσία της πολιτικής σκιαμαρχίας που εδώ και τουλάχιστον μια δεκαετία κυριαρχεί στη χώρα. Για ποιο πράγμα κονταροχυτπούνται ΠΑΣΟΚ και ΝΔ; Για του ποιο η πολιτική είναι πιο κοντά στις απαιτήσεις των Βρυξέλλων, για το αν

τα κυβερνητικά τους προγράμματα και η πολιτική που ακολουθούν τυχαίνουν της έγκρισης της Κομισιόν. Ετσι, έχουν καταστήσει το υπερόγανο των Βρυξέλλων σε φορέα της απόλυτης αλήθειας. Εγκρίνει την πολιτική μας η Κομισιόν; Πάμε καλά. Δεν την εγκρίνει; Να προσαρμοστούμε γρήγορα σ' αυτά που μας υποδεικνύει. Το χουν δουλέψει τόσο πολύ αυτό που πολύς κόσμος, κόσμος της δουλειάς, κόσμος της φτώχειας, έχει φάει το παραμύθι.

Γ' αυτό, λοιπόν, ο Καραμανλής βγήκε με πανηγυρικό διάγγελμα να καμαρώσει για την έγκριση του Προγράμματος Σταθερότητας και να βγάλει πολιτική υπεραξία, γνωρίζοντας ότι το ΠΑΣΟΚ θα προσπαθούσε να πάρει αλλού τη συζήτηση. Ετσι και έγινε. Το ΠΑΣΟΚ δεν ξεσπάθωσε ενάντια στην ευρωλιτότητα, αλλά πήγε τη συζήτηση στην απογραφή, δίνοντας μια ακόμα παράσταση αυτού του ανούσιου καινούργια που εκτυλίσσεται τις τελευταίες μέρες. Λιτότητα χωρίς τέλος και ευρωαπερηφάνεια. Πολιτική και κοινωνική σχιζοφρένεια.

Κατά τα άλλα, επιστρέφοντας από τις Βρυξέλλες ο Αλογοσκούφης δήλωσε, ότι δεν υπάρχουν περιθώρια για αυξήσεις μισθών και συντάξεων, συμπληρώνοντας με νόημα: «Έχουμε υιοθετήσει το ευρώ. Πιστεύω ότι υπάρχει μια ευρεία συναίνεση σε όλη τη χώρα για τη χρησιμότητα της συμμετοχής της Ελλάδας στην ΟΝΕ!» Το ευρώ και η ΟΝΕ, λοιπόν, απαγορεύουν τις μισθολογικές αυξήσεις...

Ο Ρουσόπουλος, στον οποίο επίσης τέθηκαν σχετικά ερωτήματα, το γύρισε στο... κολαμπατιόν: «Αυτό που λέμε στον Ελληνα πολίτη σήμερα είναι ότι η προσπάθεια σε ό,τι αφορά τη μείωση των ελειμμάτων πλησιάζει στο τέλος της. Και τι σημαίνει αυτό για τον εργαζόμενο; Την απάντηση έδωσε την ίδια μέρα ο Π. Σακελλάρης, πρόεδρος του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνωμόνων (σε συνέντευξη του στο «Βήμα»): «Μέσω του Προγράμματος Σταθερότητας από το 2004 ως το 2008 θα εξοικονομήσουμε 13 δισ. ευρώ από δαπάνες. Από αυτά τα κονδύλια 3 δισ. ευρώ τα διοχετεύουμε για την ενίσχυση των οικονομικά ασθενέ-

στερων ομάδων. Και για να γίνω πιο συγκεκριμένος μιλώ για αύξηση του ΕΚΑΣ και των αγροτικών και άλλων συντάξεων». Δηλαδή, εξαφανίζουν τις κοινωνικές δαπάνες, στραγγαλίζουν την παιδεία, την υγεία και την πρόνοια, επιβάλλουν σκληρότατη λιτότητα και στο τέλος, εν είδει φιλάνθρωπων αυτοκρατόρων, θα μοιράσουν μερικά ψήφουλα στο ΕΚΑΣ και τις συντάξεις πείνας του ΟΓΑ, για να τις χρησιμοποιήσουν ως προεκλογικό εργαλείο στις εκλογές του 2008.

Ο Ρουσόπουλος μιλήσε γενικότερα: «Η μείωση των ελειμμάτων δημιουργεί μια οικονομία πιο ανταγωνιστική και εξωστρεφή» και «όταν η οικονομία γίνεται πιο ανταγωνιστική και εξωστρεφής ωφελούνται όλοι, είτε είναι επιχειρήσεις είτε είναι εργοζόμενοι σε επιχειρήσεις». Τόσα χρόνια το ίδιο παραμύθι και δεν το βαρέθηκαν. Μήπως μπορεί να μας τεί ο κ. Ρουσόπουλος, πάσες νέες θέσεις εργασίας και τι ποσοστά αυξήσεων μισθών υπήρξαν τα τελευταία χρόνια, που η κερδοφορία των επιχειρήσεων καλπάζει, ακόμα και με βάση τα μαγειρεμένα στοιχεία των ισολογισμών;

■ Απεργία ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ

«Επί τον τύπον των ήλων»

Ερχονται χρόνια δύσκολα/ γεμάτα καταγγεις/ κι εμείς του κόσμου θύματα/ μ' ατέλειωτα προβλήματα/ και λιγοστές ελπίδες. Το τραγουδί ακούστηκε από τα μεγάφωνα της συγκέντρωσης της ΓΣΕΕ, λίγο πριν εκφωνηθούν οι πανηγυρικοί. Λίγο πριν είχε ονακοινωθεί ότι -για άλλη μια φορά- η απεργία ήταν απόλυτα επιτυχημένη, με υψηλά ποσοστά συμμετοχής, που στον ιδιωτικό τομέα έφτασαν το 70%, ενώ στο δημόσιο έφτασαν ακόμα και στο 100%. Βέβαια, η πραγματική εικόνα απέχει κατά πολύ από αυτή που παρουσιάζουν ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, αλλά αυτό μάλλον εντάσσεται στις δυσκολίες που δεν «έρχονται», έχουν έφθει για τα καλά.

Η βροχή έσωσε την κατάσταση για άλλη μια φορά. Βοήθησε στην επιτυχία της απεργίας στις οικοδομές και τα έργα, χτύπησε αλύπητα τη συγκέντρωση του ΠΑΜΕ, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ανησυχία για τις δημοτικές εκλογές στην ηγεσία του ΚΚΕ, δημιούργησε τις ελάχιστες

■ ΤΟΥΛΙΠΑ

Μπουμπούκι στην εργοδοτική αυθαιρεσία!

γκασμό σε παραίτηση της ενοχλητικής υπαλλήλου.

Ενοχλητικός, βέβαια, στη γλώσσα των αφεντικών σημαίνει να διεκδικείς να πληρώνεσαι τις υπερωρίες και όχι να τις «σουμπάρεις» ώρα την ώρα για να βγάλεις ένα ρεπό... Τετάρτη απόγευμα. Ενοχλητικός σημαίνει να μη θεωρείς δεδομένη τη σωματική έρευνα στον σχολάς απ' τη δουλειά ή να

αγανακτείς με τις κάμερες που από εργαζόμενο σε μετατρέπουν σε εν δυνάμει ύποπτο. Κυρίως όμως, σημαίνει να μην το βουλώνεις. Να μη μένεις ήσυχο προβάτικο στην αράχη σε μοιρολατρικές γκρίνεις ή «αντιδράσεις για την τιμή

των όπλων». Στην τελική, ενοχλητικός σημαίνει να πολεύεις και να οργανώνεις την αλληλεγγύη στην πράξη. Να ξέρουν πως ο «ένας» δεν είναι μόνος, αλλά μαζεύονται κι άλλοι δίπλα του και πως είναι ρεπό... Τετάρτη απόγευμα. Ενοχλητικός σημαίνει να μη θεωρείς δεδομένη τη σωματική έρευνα στον σχολάς απ' τη δουλειά ή να αγανακτείς με τις κάμερες που από εργαζόμενο σε μετατρέπουν σε εν δυνάμει ύποπτο. Κυρίως όμως, σημαίνει να μην το βουλώνεις. Να μη μένεις ήσυχο προβάτικο στην αράχη σε μοιρολατρικές γκρίνεις ή «αντιδράσεις για την τιμή

■ Επίδειξη κρατικού τσαμπουκά με τραυματίες

Αυτό είναι που ο Πολύδωρας αποκαλεί «ήπια απώθηση». Διμοιρίες των ΜΑΤ έζωσαν ένα τμήμα της πορείας, το οποίο θέωρον «ύποπτο» και χωρίς να έχει προηγηθεί τίποτα έβγαλαν τα γκλομπ και άρχισαν να τσακίζουν τον κόσμο, που δεν πρόλαβε και να αντισταθεί, γιατί τίποτα δεν προμήνυε από τον συνέβη. Το μένος των ΜΑΤάδων πλήρωσε κυρίως το μπλοκ της «Εργατικής Εξουσίας». Οπως ανακοίνωσε η οργάνωση, τραυματίστηκαν ο εκπαιδευτικός συνδικαλιστής K. Βασάλος (κάταγμα στο χέρι και χτυπήματα στο κεφάλι), ο 68χρονος συνταξιούχος X. Τζουρντός, ο ηλεκτροσυγκολλητής Κ.Κ., ο εργαζόμενος του ΟΤΕ Γ.Π. και ο μαθητής Γ.Μ.

προσδοκίες-απαιτήσεις για τη συγκέντρωση στο Πεδίο του Αρεώς.

Ολα κύλησαν κατ' ευχήν. Ο δεδομένος (μικρός) όγκος που δίνουν οι δυνάμεις της εξωκονοβούλευτικής αριστεράς σταθήκε δίπλα από τον κόσμο που κατέβασαν ΓΣΕΕ -ΑΔΕΔΥ, δημιουργώντας μια «αξιοπρεπή» συγκέντρωση. Οι γραφειοκράτες το έχουν βρει το συστηματάκι. Κατεβάζουν κόσμο από ορισμένες πόλεις με αποφάσεις των Εργατικών Κέντρων, κατεβάζουν κόσμο από όλη την Ελλάδα με αποφάσεις ορισμένων Ομοσπονδιών και το ρεζίλι των παλαιότερων συγκέντρωσεων, τότε που κάτω από την κεντρική εξέδρα ήταν μόνο τα πανό του ΣΕΚ, αποφεύγεται. Τώρα θεωρούν ότι έχουν λυμένα τα χέρια να προχωρήσουν στην επεράσπιση των εργατικών συμφερόντων, κάνοντας τις «λογικές» υποχωρήσεις των προηγούμενων χρόνων.

Το δε ΠΑΣΟΚ κάνει μια σοβαρή προσπάθεια, μέσω των ση-

κτάκτο στρατοδικείο No 5

■ 44η συνεδρίαση Παρασκευή, 10.3.06

ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΕΤΣΟΥ

Μ' έφαγε το σύστημα! Σ' αυτές τις τέσσερις λέξεις θα μπορούσε να συμπυκνωθεί το σόου Πέτσου ενώπιον του έκτακτου τρομοδικείου του Κορυδαλλού. Πεταμένος στα σκουπίδια της πολιτικής, σαν στυμμένη λεμονόκουπα, ο τέως πολιτικός προσπάθησε να δώσει μια τελευταία παράσταση, σαν πρωταγωνιστής μπουλουκιού της δεκαετίας του '60, που παίζει με κοινό τ' αστέρια τ' ουρανού. Ο Πέτσος έδωσε την παράστασή του με μοναδικό θεατή τον Λ. Παπαδημητρίου, συμπάσχοντα και κατανοούντα, λόγω κοινής τύχης. Έχει κι αυτός, βλέπετε, πεταχτεί στα αζήτητα από τη ΝΔ.

Συνωμότησε, λοιπόν, ολόκληρο το πολιτικό σύστημα, με όργανο τη 17Ν (!) για να βγάλει από τη μέση τον κορυφαίο πολιτικό Γ. Πέτσο! Ετοις είναι, αν έτοις νομίζετε... Στα αξιοσημείωτα της κατάθεσης Πέτσου η εισαγωγή μιας νέας θεωρίας για το πολιτικό έγκλημα, παγκοσμίως πρωτότυπης, απ' όσο είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε. Κατά τον Γ. Πέτσο, η δράση της 17Ν δεν ήταν πολιτικό έγκλημα αλλά πολιτικός καιροσκοπισμός. Ήταν έγκλημα του κοινού ποινικού δικαίου, που έχει πολιτικά κίνητρα, χαμερπή! Ήταν άρα γνωρίζαμε την υποκειμενική, την αντικειμενική και τη μικτή θεωρία για το πολιτικό έγκλημα, καθώς και την πιο σύγχρονη θεωρία του πολιτικού έγκληματία. Τώρα μάθαμε και τη θεωρία του πολιτικού καιροσκοπισμού! Επειδή ποτέ δεν είναι αργά, ίσως θα έπρεπε ο Πέτσος να παρουσιάσει τη θεωρία του στα νομικά περιοδικά και να διεκδικήσει ένα διδακτορικό.

Η εισαγγελέας Ε. Κουτζαμάνη, πάντως, δεν έδειξε ιδιαίτερα καλά ανακλαστικά. Ρώτησε τον Πέτσο αν είπε ότι οι κατηγορούμενοι δεν είχαν πολι-

τικά κίνητρα, συμπληρώνοντας με νόημα (αναφερόμενη προφανώς στον Δ. Κουφοντίνα): «Επειδή κάποιος εδώ μας λέει όλλα...». Ο Πέτσος, αναιρώντας όσα είχε υποστηρίξει προηγουμένως περί πολιτικών κινήτρων, έστω χαμερπών, συμφώνησε μαζί της, αν και με μισή καρδιά. Ετοις, η θεωρία του πολιτικού καιροσκοπισμού ετρώθη βάνυαστα και η νομική επιστήμη έχασε πρόωρα έναν υποψήφιο διδάκτορα.

Στα αξιοσημείωτα, το νέο «ολίσθημα» της εισαγγελικής αρχής, από τον αναπληρωτή εισαγγελέα αυτή τη φορά, που απευθυνόμενος στον Πέτσο έκανε λόγο για τους «18-19 κατηγορούμενους που αποτελούν τον κορμό της 17Ν». Η αναφορά αυτή προκάλεσε την άμεση και έντονη αντίδραση του Δ. Κουφοντίνα, γεγονός που ανάγκασε τον εισαγγελέα να αναδιπλωθεί, διευκρινίζοντας ότι εννοεί «κατά το κατηγορητήριο». Η Γ. Κούρτοβικ ζήτησε να καταγραφεί ακριβώς στα πρακτικά η φράση του αναπληρωτή εισαγγελέα και ο πρόεδρος παρατήρησε ότι «έδωσε διευκρινίσεις».

Μετά την κατάθεση Πέτσου, ο Ι. Μυλωνάς, επικαλούμενος την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (άρθρο 6, παρ. 3β) και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που μιλούν για παροχή στον κατηγορούμενο όλων των δυνατοτήτων να προετοιμάζει την υπεράσπισή του, υπέβαλε αίτημα να συνεδριάζει το δικαστήριο δυο φορές την εβδομάδα, διότι με τους ρυθμούς που εξελίσσεται η δίκη, με καθημερινές πολύωρες συνεδριάσεις, οι συνήγοροι δεν μπορούν να ασκήσουν με επάρκεια τα καθήκοντά τους. Το αίτημα συνυπέβαλαν επίσης οι συνήγοροι του Χρ. Ξηρού (Γ. Γκουντουνάς και Α. Κωνσταντάκης), του Δ. Κουφοντίνα (Γ. Κούρτοβικ και Β. Καρύδης). Η εισαγγελέας πρότεινε να απορριφθεί το αίτημα της υπεράσπισης, αποφεύγοντας να απαντήσει

στην ουσία. Συγκεκριμένα, υποστήριξε ότι οι κατηγορούμενοι και οι συνήγοροί τους έχουν στο δικαστήριο όλη την άνεση να αναπτύξουν την υπερασπιστική τους γραμμή. Ομως, όπως απάντησαν οι υπερασπιστές δευτερολογώντας, δεν έθεσαν ζήτημα παραβίασης των δικαιωμάτων τους στη διαδικασία, αλλά ζήτημα σωστής πρετοιμασίας της υπεράσπισης, γεγονός που παραβιάζει τα δικαιώματα των κατηγορούμενων.

■ 45η συνεδρίαση

Δευτέρα, 13.3.06

Η δίκη συνεχίστηκε με την κατάθεση του Καροχάλιου, αστυνομικού της ασφάλειας του Πέτσου, που τραυματίστηκε στην ενέργεια. Ο Καροχάλιος ακολούθησε την πεπατημένη: «φρουσκωμα» των συνεπειών της έκρηξης και... ολίγο μυστήριο. Μέχρι και απειλητικό τηλεφώνημα («είναι λίγα τα φωμά σας») είχε δεχτεί ο ίδιος. Προφανώς, εκείνοι που ήθελαν να χτυπήσουν τον Πέτσο, φρόντιζαν να τον πρειδοποιήσουν για να πάρει τα μέτρα του! Ακόμη, είχε δει και ένα... μυστήριο περιπολικό στον τόπο της ενέργειας, που έσπευσε να απομακρυνθεί μόλις έγινε η έκρηξη!

Στα στοιχεία της συνωμοσιολογίας, που είχε θέσει και ο Πέτσος, επέμεινε με τις ερωτήσεις της η Δ. Βαγιανού, που εκπροσώπησε την υπεράσπιση Κουφοντίνα σ' αυτή τη συνεδρίαση, λόγω κωλύματος των δύο συνηγόρων του. Ο πρόεδρος προσπάθησε να αποφύγει τη συζήτηση, αναφερόμενος στην τοποθέτηση του μάρτυρα, ότι ο ίδιος δεν μπορεί να κάνει κρίση αν υπήρξε συνωμοσία με συμμετοχή παρακρατικών κυκλωμάτων, όμως ο Δ. Κουφοντίνας ζήτησε να γίνει πλήρες ξεκαθάρισμα, με μια σύντομη δήλωσή του: Το αυτονότητο είναι ότι η Ε.Ο. 17Ν ήταν μια πολιτική οργάνωση και η απο-

τίμηση της δράσης της είναι αντικείμενο της πολιτικής ιστορίας και της κοινωνικής ιστορίας. Οποιοδήποτε αστυνομική αντιληφή, οποιαδήποτε συνωμοσιολογία, δεν έχει θέση εδώ.

Μετά το τέλος της κατάθεσης Καροχάλιου, ο Δ. Κουφοντίνας έκανε μια σύντομη δήλωση: «Οπως προέκυψε από την κατάθεση του μάρτυρα, ανήκε σε μια ειδική υπηρεσία προστασίας επισήμων, με ειδικό οπλισμό, ειδική εκπαίδευση -μήλησε και για ασκήσεις- και θέλω να επαναλάβω εδώ πέρα τη ρητή και κατηγορηματική δήλωση της οργάνωσης, ότι τους απλούς αστυφύλακες δεν τους χτυπάμε».

Εισαγγελέας: κ. Κουφοντίνας, δηλαδή...

Κουφοντίνας: Να μη διαστρεβλώσετε τα λεγόμενά μου.

Εισαγγελέας: Δε διαστρεβλώνω...

Κουφοντίνας: Ακριβώς αυτά που είπα. Οπως προέκυψε από την κατάθεσή του, ανήκε σε ειδική υπηρεσία προστασίας επισήμων, σωματοφύλακες δηλαδή υψηλών προσώπων, με ειδικό οπλισμό, ειδική εκπαίδευση...

Εισαγγελέας: Αυτό ακριβώς, το συνεχίζω εγώ. Δηλαδή, οι απλοί αστυφύλακες δεν έχουν εκπαίδευσεί; ποιοι είναι οι απλοί και ποιοι είναι οι άλλοι που προστατεύουν;

Κουφοντίνας: Μα σας είπα, ότι ρητά και κατηγορηματικά η οργάνωση έχει δηλώσει ότι τους απλούς αστυφύλακες δεν τους χτυπάμε.

Στη συνέχεια αναγνώστηκαν τα έγγραφα της δικογραφίας και η υπόθεση διακόπηκε για τις 22 Μάρτη, για να καταθέσει ο δεύτερος φρουρός του Πέτσου.

■ 46η συνεδρίαση

Τρίτη, 14.3.06

ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗ

Με την έναρξη της συνεδρίασης η

νέα τημήσα της αριστεράς ν' αναφωνήσει το ιστορικό «ουκ εάμε καθεύδειν το Μιλτιάδου τρόπαιον» (κλεψύδριο παρά του Θεμιστοκλέους βεβαίως - βεβαίως) και να στεψύσει να ενσωματωθεί στον Ο.Υ.Σ.Τ. (Ομίλος Υποτογμένων Σκηνοθετών Ταινιών).

Τι θέλω να πω με όλα αυτά; Μακάρι να γνώριζα. Συμπαθάτε με και πριν γελάσετε που τα λέω στην πεθερά για ν' ακούσει η νύφη, θα σας επισημάνω ένα τελευταίο ιστορικό στοιχείο. Στα μέσα της δεκαετίας του '70 που παίζοταν η προαναφερθείσα ταινία, δύο πόλοι που αποτυπωθήκαν μέσω της μουσικής οριοθετούσαν τις πρακτικές. Ο ένας, διατυπωμένος από τους Clash έλεγε «έρω τι θέλω άλλα δεν έρω πώς να το πάρω» κι ο άλλος από τους Sex Pistols που έλεγε «δεν έρω τι θέλω άλλα έρω πώς να το πάρω». Εμείς, ως μέλη του Σ.Κ.Α.Σ.Μ.Ο.Σ. προχωρήσαμε (όπως είναι εμφανές άλλωστε) σε μία σύνθεση των δύο τάσεων και φτάσαμε στην πρακτική που μας ορίζει: Δεν έρω τι θέλω και δεν έρω πώς να το πάρω! Αυτό εφαρμόζουμε και κρίνεται μέσα από την πορεία μας που την ορίζουν 30ετείς κύκλοι (γενιές ολάκερες δηλαδή). Κι αν αποτύχει στην πράξη, τότε θα έρθουν ανυποψίαστες οι γενιές του μέλλοντος να κληρονομήσουν την άλλη σύνθεση: Έρω τι θέλω και έρω πώς να το πάρω. Μαζί με τα κάστανα και την φωτιά που φαντάζομαι ότι θα εξακολουθεί να μας τουσουρουφλίζει μέχρι τότε.

Αυτά είχα να σας πω. Στο επόμενο γράμμα μου θα αναφερθώ στο βιβλίο «Οπλισμένες επιθυμίες» της Αν Χάνσεν (εκδόσεις «Δαιμώνων του τυπογραφείου»). Κρυφά φυσικά και με άλλο ψευδώνυμο, γιατί στον Σ.Κ.Α.Σ.Μ.Ο.Σ. δεν μπορούμε να φτάσουμε σε τέοτια ζητήματα από την πρώτη τριακονταετία.

Για τη

■ **Με αποφάσεις της Περιφέρειας Αττικής**

Αποχαρακτηρίζονται δασικά «φιλέτα»

Χιλιάδες στρέμματα καλυπτόμενα με δάσος και δασική βλάστηση στους Δήμους Ν. Μάκρης, Ραφήνας και Σπάτων παρέδωσε σε καταπατητές ο γενικός γραμματέας Περιφέρειας Αττικής Χ. Μανιάτης, με δύο αποφάσεις που εξέδωσε στις 10 Αυγούστου του 2005 και δύο τροποποιητικές που εξέδωσε στις 9 Γενάρη του 2006. Οι αποφάσεις αυτές εκδόθηκαν μετά τη μεγάλη πυρκαγιά που έγινε στη Ραφήνα τον Ιούλη του 2005. Σκοπός τους υποτίθεται ήταν να προστατευθούν τόσο οι εκτάσεις που καλύπτονται ήδη από δάσος και δασική βλάστηση όσο και εκείνες οι εκτάσεις που ναι μεν πριν την πυρκαγιά του 2005 δεν καλύπτονταν μεν από δάσος

ππονταν από δάσος και δασική βλάστηση, αλλά είχαν καιεί σε προηγούμενες πυρκαγιές και είχαν καταπατηθεί.

Θυμίζουμε τις βαρύγδουπτες δηλώσεις του Κ. Καραμανλή τότε, ότι δεν θα εξαιρεθεί ούτε ένα στρέμμα δάσους και δασικής έκτασης από την προστασία των πράξεων αναδάσωσης που εκδόθηκαν μετά την πυρκαγιά της 9 Γενάρη του 2006. Οι αποφάσεις αυτές εκδόθηκαν μετά τη μεγάλη πυρκαγιά που έγινε στη Ραφήνα τον Ιούλη του 2005.

■ **Συνενοχή**

Ο δήμος Ραφήνας, με ψηφίσματα και δελτία Τύπου είχε σπεύσει τότε να ασκήσει πέσεις προκειμένου να εξαιρεθούν από την πράξη αναδάσωσης χιλιάδες στρέμματα εκτάσεων που παλαιότερα καλύπτονταν μεν από δάσος

και δασική βλάστηση, αλλά στη συνέχεια κάηκαν και καταπατηθήκαν και έτσι ήταν φυσικό πριν την πυρκαγιά να μη καλύπτονται από δάσος και δασική βλάστηση, αφού είχαν ήδη οικοδομηθεί παράνομα.

Ο δασάρχης Πεντελής Ντινόκας και ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών της Περιφέρειας Πεταμίδης γνώριζαν αυτή την κατάσταση. Οπως γνώριζαν και την προσφυγή του συνδικαλιστικού τους οργάνου -της Πανελήνιας Ενώσης Δασολόγων Δημόσιων Υπαλλήλων- στο ΣΤΕ ενάντια στη δασοκτόνο εγκύκλιο. Τέλος, γνώριζαν και την αντίθεση που είχαν εικράσει όλες οι Διεύθυνσεις της Γενικής Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του υπουργείου Γεωργίας. Παρολαυτά, δέχτηκαν να πάξουν το πολιτικό παταχνί της κυβέρνησης της ΝΔ. Ο μεν πρώτος δέχτηκε να κάνει τις δύο εισηγήσεις, ο δε δευτέρος να συμβουλέψει το γενικό γραμματέα να τις υπογράψει.

Αποτέλεσμα: 1.262,79 στρέμματα εξαιρέθηκαν από

την κάλυψη που προσφέρουν οι δύο αυτές πράξεις αναδάσωσης, με το επιχείρημα ότι οι εκτάσεις αυτές την ημέρα της πυρκαγιάς δεν καλύπτονται από δάσος ή δασική βλάστηση!

Αυτό το επιχείρημα δεν σηρίζεται ούτε στο δασοκτόνο νόμο 3208/2003 ούτε στη δασοκτόνο εγκύκλιο του Ε. Μπασιάκου, που κι αυτή έκανε υπέρβαση του νόμου προκειμένου κίνητρο σε πολλά άπομα, μέσα κι έξω απ' το ΔΣ του σωματείου, να διαφέρουν πληροφορίες και να μας βοηθούν στο έργο της αποκάλυψης. Αντί λοιπόν να ψάχνουν άδικα για τον «πληροφοριοδότη» μας, καλά θα κάνουν να αρχίσουν να ψάχνονται οι ίδιοι για το πως τους «φεύγουν» πληροφορίες που σπάνια κόκκαλα, όπως η πληροφορία για κινέζικα Marlboro.

Ο κατήφορος όμως των εργατοπατέρων δεν έχει τέλος! Αυτοί που έχουν ξεπουλήσει τα πάντα στη Philip Morris, που έχουν βάλει στο γύψο τους εργαζόμενους και που σαν αντάλλαγμα γι' αυτές τις υπηρεσίες τους απαλλάχτηκαν από τη βαριά δουλιά στη μηχανή, τολμούν να ρίχνουν λάσπη στο Κυρ. Βαρβεράκη που δεν έλειψε ώρα από τη δουλειά στη παραγωγή. Η λάσπη που του έρριξαν έγινε μπούμεραγκ, γιατί οι εργαζόμενοι -ακόμη και εκείνοι που στη αρχή την είχαν πατήσει και ψήφισαν υπέρ της ξεπουληματικής επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης- συνειδητοποίησαν τον προδοτικό τους ρόλο.

Συνάδελφοι εργαζόμενοι του Παπαστράτου, συνεργαστείτε με την ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ και κάντε το πρώτο βήμα, παίρνοντας πίσω τις υπογραφές σας από τις απομικές συμβάσεις εργασίας.

μένου να αποχαρακτηριστούν δάση και δασικές εκτάσεις, μέσω πράξεων αναδάσωσης που θα τις εξαιρούσαν. Και οι δύο αυτοί κύριοι ενήργητοι είναι προκειμένου να νομιμοποιηθούν όλοι οι καταπατητές που είχαν κατέστησε τις βλάστησες τους οι αποίες κάηκαν στην πυρκαγιά του Ιούλη του 2005.

■ Αεροδρόμιο Σπάτων

Για την κατασκευή του απαλλοτριώθηκαν χιλιάδες στρέμματα, απ' τα οποία 612,36 έμειναν αρχηγοιμοποίητα. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, θα έπρεπε να ενταχθούν στις εκτάσεις που καλύπτονται με την πράξη αναδάσωσης. Ομως, οι δύο δασολόγοι και ο γενικός γραμματέας της περιφέρειας είχαν άλλη γνώμη και τα 612,36 στρέμματα εξαιρέθηκαν από τις εν λόγω διατάξεις. Το ότι η περιοχή αυτή, λόγω του αεροδρομίου, αποτελεί πρώτης τάξεως φιλέτο για οικοδομική και εμπορική εκμετάλλευση είναι τυχαίο;

■ Παιδοψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής

305,5 στρέμματα -που καλύπτονται από τις εγκαταστάσεις και τους αύλειους χώρους του Παιδοψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής (Νταού Πεντελής)- εξαιρούνται και δεν κηρύσσονται αναδασωτέα με μία από τις δύο αυτές απο-

φάσεις αναδάσωσης. Με δεδομένο ότι τα κτίρια του Νοσοκομείου δεν καλύπτουν περισσότερο από 5 στρέμματα, θα μπορούσαν τα υπόλοιπα 300 να κηρυχθούν αναδασωτέα. Μια τέτοια ενέργεια θα βοηθούσε και τους νοσηλευόμενους και το περιβάλλον γενικότερα. Γιατί δεν έγιναν κινήσεις σ' αυτή την κατεύθυνση;

Η πληροφορία μας, πως το νοσοκομείο θα μετεγκατασταθεί, μάλλον δίνει και την απάντηση: το φιλέτο αυτό μετατρέπεται ήδη σε δώρο για να κατασκευαστούν μεζονέτες.

1.394,37 στρέμματα που έχουν οικοδομηθεί παράνομα με πολυτελέστατες βίλες εξαιρούνται από τη αναδάσωση με το επιχείρημα ότι έχουν οργανωθεί πολεοδομικά με εγκεριμένα σχέδια πόλεων.

Αυτό είναι το μεγάλο παραμύθι που το ξέρουν πολύ καλά οι δύο δασολόγοι. Και το ξέρουν πολύ καλά, γιατί οι διάφοροι οικοδομικοί συνεταιρισμοί κάνουν χοντρό παταχνί με τα λεγόμενα εγκεκριμένα σχέδια πόλεων. Σχέδια που τους τα έχουν φτιάξει διάφοροι κολλητοί τους πολεοδόμοι. Οι δύο δασολόγοι, λόγω δουλειάς και εμπειρίας, γνώριζαν πολύ καλά, (όταν εισηγούνταν ο πρώτος και επικύρωνε ο δεύτερος τις αποφάσεις που μ' αυτές εξαιρούνται όλες οι παραπόνων εκτάσεις από την αναδάσωση), ότι δεν στηρίζονται νομικά και ότι παρανομούν.

■ Αγροτικές γαίες

Οι εκτάσεις που εξαιρούνται από την αναδάσωση είναι 1623,62 στρέμματα. Εδώ προβάλλονται ως άλλοι οι διατάξεις της δασοκτόνου εγκυλίου του Ε. Μπασιάκου. Άλλοι που μπάζει από παντού, για τους λόγους που αναφέρομε παραπάνω. Εμείς, θέτουμε ένα ερώτημα: γιατί βιάστηκαν να εκδώσουν τις οριστικές αποφάσεις αναδάσωσης και δεν περίμεναν τη εκδίκαση της προσφυγής του συνδικαλιστικού τους οργάνου στο ΣΤΕ ενάντια στη δασοκτόνο εγκύλιο του Ε. Μπασιάκου;

Οι αποφάσεις αυτές κοινοποιήθηκαν και στον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος Ε. Φραγκιουδάκη, ο οποίος μέχρι τη στιγμή που ανέλαβε αυτή τη Γενική Διεύθυνση είχε δώσει μεγάλες μάχες για την προστασία των δασών και του φυσικού περιβάλλοντος. Το ερώτημα που μπαίνει στον Ε. Φραγκιουδάκη είναι το εξής: Θα ενεργοποιήσει τα αντανακλαστικά του και θα κάνει τις απαραίτητες παρεμβάσεις, που είναι γνωστές σ' αυτόν, για να ανατρέψει τις παρανομες αποφάσεις ή θα κάνει το παπί, όπως έκανε με τον Ι. Σωτηρίου (γράψαμε σχετικά στο προηγούμενο φύλλο), για να μη δυσαρεστήσει τον Ε. Μπασιάκο; Αναμένουμε, φίλοτε Ε. Φραγκιουδάκη. Γεράσιμος Λιόντος

■ Γιούλα ΑΕ

Τσέπωσαν το παραδάκι, έκλεισαν το εργοστάσιο

Από επίσημο έγγραφο του υπουργείου Ανάπτυξης (γραπτή απάντηση σε ερώτηση βουλευτών του ΠΑΣΟΚ) προκύπτει ότι οι καπιταλιστές ιδιοκτήτες της υαλουργίας «Γιούλα ΑΕ», που έκλεισαν το εργοστάσιο της Ελευσίνας, πετρώντας 100 εργάτες στο δρόμο, τούμπησαν μπολίκο κρατικό παραδάκι και κλείνουν το εργοστάσιο πριν τελειώσει η περίοδος που ήταν υποχρεωμένοι να το κρατούν ανοιχτό.

Συγκεκριμένα, η «Γιούλα ΑΕ» υπήρχη στις διατάξεις του «αναπτυξιακού» νόμου 2601/98 (η διαδικασία υπαγωγής ολοκληρώθηκε το Δεκέμβρη του 2001, με ύψος επένδυσης 13.123.991,20 ευρώ και επιχρηματίσεις 5.249.596,48 ευρώ). Σύμφωνα με τις διατάξεις υπαγωγής αυτού του νόμου, «η επιχείρηση οφείλει να διατηρεί σε λειτουργία την παραγωγική της διαδικασία

και κατ' επέκταση τον πάγιο εξοπλισμό για τον οποίο έχει επιχορηγηθεί, για μι

ΣΥΜΗ-ΩΣΕΙΣ

* Το λέει ο αυγερινός, το τραγουδάει η πούλια
τα τέτοια μας κουνήμηκαν, γιατί 'ρθε η Μπουρμπούλια.
Και το φεγγάρι έψελνε απ' τ' ουρανού την πύλη
να δεις, δα ξανακουνηδούν, αν φέρουν τον Βαβύλη.

(Κοκκινοσκουφίτσα - «Ο κοινωνικός κύκλος με την Κίμωλο» - σκέφτομαι να το μελοποιήσω και να το δώσω στην Μελίνα Κανά].

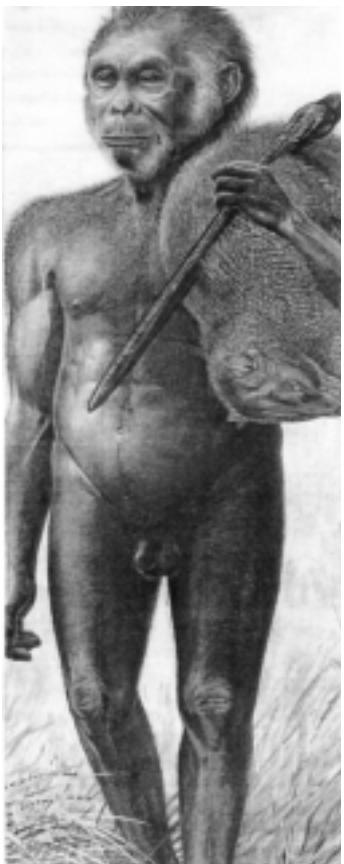
* Χρόνια Πολλά για αύριο, λεβέντη. Για να συνεχίσει ν' αρδηρώνεται ο Λόγος ενάντια στη δολοφονική σιωπή, η ανδρεία ενάντια στη χαμέρπεια, η ευδυκρισία ενάντια στα προκάτ αναμασήματα και η επαναστατική σκέψη ενάντια στην σκεπτική επαναστατικότητα.

* «Μη στεναχωρίεσαι που μεγαλώνεις. Είναι ένα προνόμιο που δεν το έχουν όλοι» (Παράδος Κέτερινγκ)

* Τους είδε ο κυνηγός, το είπε στη γιαγιά κι εκείνη μου το έστειλε με smms (Short Masturbation Sample, είπαμε): Τον άνδρωπο με τα λευκά μαλλιά κι έναν άλλο που άλλαζε διαρκώς μορφή, τους είδε σε ντοκιμαντέρ στην τηλεόραση! Αν σας πω δε, πού ήταν η τηλεόραση, δα πάθετε πλάκα! Α, πα-πα-πάνω, μακριά στην Καισάρεια...

* Απυχής ο παραλληλισμός. Ο Μινχάουζεν φαντάζει ειλικρινέστατος...

* Ρε σεις, εκεί είναι άντρο της γρίπης των φτηνών, όλα τα δείγματα είναι δετικά!

Εντείνονται οι ελεγχοι στην κρεαταγορά (εργασίας)

Εσωτερικών" (Anne Steiner - Loic Debray "Η στρατηγική του αντάρτικου της φράξιας κόκκινος στρατός", εκδόσεις Zero - Φλεβάρης 2000).

* Στις 25/3 φεστιβάλ heavy metal, την πρωταριά οι Sisters of Mercy, στις 19/5 οι Buena Vista Social Club, στις 8/6 ο Roger Waters, στις 25/6 οι Rolling Stones, στις 3-4/7 ο Philip Glass, στις 22/7 ο 80χρονος πα. B. B. King, την 1/8 οι Depeche Mode. Κι είναι κι άλλοι...

* Όσο για μας: Πλούταρχος, Δάντης, ρε τι κουλούρα είναι αυτή στις πίστες;

* Χειμώνας πολιτισμού στη Σύμη. Χα, χα, χα. Καλά που φυσάει και ακούμε καλές μουσικές, καλά που συννεφιάζει και έχουμε εικαστικά.

* Τέτοιες σκέψεις μας κάνουν και γελάμε. Και μας φέρουν στο νου την... λαμπρή έμμετρη παροιμία που ακούστηκε παλιότερα στο τρομοδικείο: "Κουτσός στην άμμο έτρεχε να πιάσει καβαλάρη / κι ένας μουγκός του έλεγε γεια σου ρε παλικάρι".

* Πω πω, πώς μου 'ρθε τώρα αυτό; Τελικά, όντως, δεν είμαι καθόλου καλά... Χρειάζομαι ξεκούραση. Τι, μόνο τα κορεόβριδα, συνακροατικά τηλέφωνά μας δα κάνουν συνέχεια διακοπές;

* Les temps des teleportouzienes.

* «Η ειρωνεία είναι ο πρώτος σταδιμός μιας εξέγερσης» (Νίκος Τσιφόρος - «Η ιστορία της Αδήνας»).

* Απορώ και εξίσταμαι. Κάμερες στα οδικά σφαγεία, στα εργασιακά κάτεργα, εσχάτως λένε και για τα γήπεδα. Και τα σπίτια ξέφραγα αμπέλια ακόμη!

* «Έχω κρατήσει μέσα μου την τουφεκιά σου. Επαιξες τη φωνή της ελπίδας εκεί που δεν υπήρχε φωνή. Ανέβηκες στο πεζοδρόμιο κι έπαιξες τον Ανδρωπο!» (Νικηφόρος Βρεττάκος - «Έλεγείο πάνω στον τάφο ενός μικρού αγωνιστή»).

Kokkinoskoufis

■ Εβρος

Πληρώνουν την κρατική αδιαφορία και εγκατάλειψη

Τον εφιάλτη της πλημμύρας ζουν για τρίτη φορά μέσα σ' ένα χρόνο οι κάτοικοι του Εβρου. Περισσότερα από 200.000 στρέμματα, σύμφωνα με τις πρώτες εκτιμήσεις, κατακλύστηκαν από τα νερά του Εβρου και των παραποτάμων του Αρδα, Ερυθροπόταμου, Καμπλοπόταμου, Διαβολορέματος, Ρέματος Ιτέας και Ρέματος Σαράντη. Πλημμύρισαν ακόμα και τρεις συνοικισμού μέσα στην Άλεξανδρούπολη και ένας στο Διδυμότειχο. Ολας τυχαίως... είναι όλοι συνοικισμοί που κατοικούν μουσουλμάνοι. Δηλαδή, συνοικισμό παντελώς εγκαταλειμένοι. Πλημμύρισαν χωριά και πνίγηκαν πάρα πολλά ζώα. Ο αγροτικός πληθυσμός βρίσκεται σε κατάσταση απελπισίας, γιατί ξέρει ότι από τις αποζημιώσεις δεν θα καταφέρει να αποκαταστήσει τη ζημιά που υφίσταται.

Η κυβέρνηση έκανε και αυτή τη φορά τα καθιερωμένα. Εστειλε στελέχη της στην περιοχή τάχα για να επιπτεύσουν των ενεργειών προστασίας (ποιας προστασίας). Έθεσε σε επιφυλακή τις αρμόδιες υπηρεσίες και προσπάθησε με μπαλώματα να μαζέψει κάπως την κατάσταση. Έκανε και τις καθιερωμένες επαφές με την τουρκική και τη βουλγαρική κυβέρνηση, γιατί το πρόβλημα του Εβρου είναι τριεθνές.

Επισήμως, η θέση της κυβέρνησης είναι ότι το πρόβλημα προκαλείται από τη Βουλγαρία, όπου, για να αποφύγουν τις πλημμύρες, ανοίγουν ορισμένα φράγματα με αποτέλεσμα να πλημμυρίζει ο Εβρος. Το ερώτημα, όμως, είναι τι κάνει η ελληνική κυβέρνηση για να αντιμετωπίσει αυτό

το πρόβλημα. Δε μπορεί, βέβαια, να κηρύξει πόλεμο στη Βουλγαρία, μπορεί όμως με διακρατικές επαφές να υπάρξει κάποια ρύθμιση. Η οποιαδήποτε ρύθμιση, όμως, απαιτεί και τεχνική στήριξη στο ελληνικό έδαφος. Γιατί, βέβαια, ουδείς μπορεί να απαιτήσει από τη βουλγαρική κυβέρνηση να αφήσει να πλημμυρίσει το έδαφος στη Βουλγαρία, για να μην υπάρξουν πλημμύρες στην Ελλάδα.

Ομως, ο Εβρος έχει αφεθεί στην τύχη του. Το μόνο που κάνουν εδώ και χρόνια οι κυβερνήσεις είναι να μπαλώνουν πρόχειρα τα αναχώματα, χωρίς μελέτη, χωρίς σχέδιο. Και μάλιστα πολλές φορές να τρέχουν να τα μπαλώσουν όταν η στάθμη των νερών ανεβαίνει επικίνδυνα και επίκειται πλημμύρα. Και τι δεν έχουν τάξει στους κατοίκους του Εβρου. Τι προγράμματα και τι σχέδια δεν τους έχουν παρουσιάσει, ιδιαίτερα σε πε-

ρίδους εκλογών, βουλευτικών ή αυτοδιοικητικών, όταν πρέπει να μαζέψουν ψήφους. Ολα, όμως, στο τέλος παραμένουν σχέδια και η περιοχή πτοεύεται με τα μπαλώματα στα ανοχώματα.

Το πρόβλημα, όμως, δεν αντιμετωπίζεται πλέον με μπαλώματα. Απαιτείται ολοκληρωμένη παρέμβαση, που θα ξεκινήσει από μελέτη του προβλήματος διαχείρισης των υδάτινων πόρων στην περιοχή. Απαιτούνται αντιπλημμυρικά και εγγειοβελτιωτικά έργα, που θα γίνουν με βάση αυτή την ολοκληρωμένη μελέτη και όχι τυχαία και οριτακολατζίδικα. Αυτά, όμως, απαιτούν δαπάνες, γιατί πρέπει να γίνουν ριζικές και ολοκληρωμένες παρεμβάσεις. Και δαπάνες για τέτοια έργα δεν διαθέτει το ελληνικό κράτος. Προτιμά τα μπαλώματα και αφήνει μια ολόκληρη περιοχή στο έλεος των καιρικών συνθηκών.

καθε παρασκευή

σήμερα

Για την τρέλα
Βιντεοπροβολές και συζητήσεις

17/03: Ιδιοί Γυναικοί Ελεφαρούσεις ή Λα Ζωντανές Ήλιες Τον Τόνο Κανέλλης

24/03: Στη θαλάττα Του Καλέντε Τζιν Νιν (The Cuckoo's Nest, 1975) του Μάικλ Φέλπον

31/03: Άστρος: Η εκπλήρωση είναι διπλωματική (2008) του Ανδρέα Λαζαρίου Ο έπιπλος που επιδράζει το θέατρο (2006) του Σπυρίδου Βαζαλίδη

KONTRA

Live Διά Κιθάρες

Δημήτρης Γιωτάκης Γιάννης Ξαρχάκος

the JAZZ Guitar

Σάββατο 18 Μάρτη Ήμερη Σελίδα ΚONTRA

ΚΟΝΤΡΑ

■ Παιδεία πρώτη προτεραιότητα

Το πιο σύντομο ανέκδοτο

Μέσα στα εκαποντάδες προβλήματα της καθημερινότητάς μας, που «φωνάζουν» από μακριά την αναληγσία του κράτους και που θα έπρεπε πραγματικά να μας εξεγείρουν είναι και αυτό της σχολικής στέγης.

Απαριθμούμε:

Στο νομό Θεσσαλονίκης

- 19 συγκροτήματα σχολείων, που

έπρεπε να έχουν ολοκληρωθεί από πέρυσι, εγκαταλείψιμηκαν λόγω έλλειψης χρηματοδότησης.

- 35 μελέτες για νέα σχολεία δεν έχουν δημοπρατηθεί.

- 60 προγραμματικές συμβάσεις με τον ΟΣΚ δεν έχουν υλοποιηθεί.

- Το 21,14% των σχολείων του νομού και το 37,63% του Δήμου Θεσσαλονίκης

λειτουργεί με διπλοβάρδια.

- 18 σχολεία κατασκευασμένα από αμίαντο και 25 προκάτ και λυδίενα εξακολουθούν να στεγάζουν εκαποντάδες μαθητές.

- Από το πρόγραμμα σχολικής στέγης 2000-2006 έχει υλοποιηθεί μόλις το 1/4 και από τις 2000 αίθουσες έχουν παραδοθεί περίπου 500.

Μαθήματα καταναλωτισμού, υποταγής και χειραγώγησης

Φάσκοντας και αντιφάσκοντας η υπουργός Παιδείας προσπαθούσε, ματαίως, να ξεγλιστρήσει από τις ερωτήσεις δημοσιογράφων, σχετικά με τις επισκέψεις σχολείων της Αττικής σε γνωστά πολυκαταστήματα και εμπορικά κέντρα (όπως το The Mall).

Με υπεκφυγές του τύπου ότι «αυτά δεν είναι σχολικές εκδρομές» ή ότι «δεν γίνονται μέσω των σχολείων», που αφέως μετά ερμηνεύτηκαν, υπό την πίεση των ερωτήσεων, ως «εκπαιδευτικές επισκέψεις», μετατοπίζοντας την ευθύνη στην εκπαιδευτική κοινότητα του σχολείου και τους μαθητές που πήραν αυτή την απόφαση και πραγματοποίησαν αυτή την επίσκεψη και αποφεύγοντας ν' απαντήσει στο ερώτημα αν η ίδια το εγκρίνει ως ενέργεια, επικαλούμενη το αστείο επιχείρημα ότι «εξαρτάται από το τι γίνοταν (σ' αυτή την επίσκεψη) και όχι ο προορισμός, ο οποίος αν θέλει να κάνει μάθημα π.χ. ο καθηγητής για θέματα κοινωνίας, υπερκατανάλωσης, θα μπορούσε να κάνει κάτι τέτοιο», η Μ. Γιαννάκου προκάλεσε για άλλη μια φορά τη νοημοσύνη μας.

Η υπουργός Παιδείας, όμως, «δε δικαιούται διά να ομιλεί» -και εδώ που τα λέμε δεν έχει σκοπό να το κάνει, αν δεν πιέζονταν απ' τους δημοσιογράφους και αν το θέμα δεν έπαιρνε διαστάσεις λόγω και της ανακοίνωσης που εξέδωσε η ΟΛΜΕ.

Αλλωστε, η ίδια και οι συνεργάτες της στο υπουργείο Παιδείας έχουν επανειλημμένα βούμβαρδίσει τα σχολεία με εγκυλίους για τη διοργάνωση πανελλήνιων μαθητικών διαγωνισμών για την «ανταγωνιστικότητα» και την «επιχειρηματικότητα των νέων».

Τα βραβεία ενός εξ αυτών μολις προχθές, 28 του Φλεβάρη, απένειμε σε τρία Ενιαία

λύκεια της χώρας (που για το σκοπό αυτό συνεργάστηκαν με πλήθος εταιριών) και τα συνόδεψε με τις εξής χαρακτηριστικές αποστροφές: «Το θέμα του διαγωνισμού δεν αναφερόταν απλώς στις οξείες της ελεύθερης οικονομίας, αλλά κυρίως στην αντίληψη των μαθητών για την επιστημονική, ερευνητική και κοινωνική προσέγγιση της οικονομικής παραγωγής ως προϋπόθεσης για τη σύνδεσή της με την αγορά εργασίας και την επίτευξη γενικότερης ευημερίας της κοινωνίας» «η κολλιέργεια επιχειρηματικού πνεύματος αποτελεί επί την πρώτη στιγμή προτεραιότητα της νέας διακυβέρνησης, γιατί πιστεύει ότι η επιχείρηση αποτελεί συστατικό στοιχείο της κοινωνίας και συνδέεται άμεσα με το μέλλον και την ευημερία της». Και συνεχίζοντας τόνισε την «ανάγκη δημιουργίας πολιτισμού επιχειρηματικότητας και απενεχοπότησης του επιχειρείν και του κέρδους».

Δικιά της (και της κυβέρνησης) πολιτική και πρακτική επίσης είναι η αποστολή εγκυκλίων π.χ. για την παραχώρηση από τις ίδιες αντίληψης με το υπουργείο Παιδείας, είτε γιατί παρασύρονται χωρίς σκέψη από τα δρώμενα πολιτικά και πρακτικά της κυβέρνησης.

Οι οποίοι είτε γιατί εμφρούνται από τις ίδιες αντίληψης με το υπουργείο Παιδείας, είτε γιατί παρασύρονται χωρίς σκέψη από τα δρώμενα πολιτικά και πρακτικά της κυβέρνησης.

Για να πάρουμε μια γεύση της επερχόμενης (αν αδρανήσουμε) αξιολόγησης στην εκπαιδεύση, ας ρίξουμε μια ματιά στην πάντα «πρωτόπτερο» Αμερική.

Καθηγητής Γεωγραφίας σε Λύκειο κοντά στο Ντένβερ τέθηκε σε αργία γιατί τόλμησε κατά τη διάρκεια του μαθήματος να συγκρίνει την πρόσφατη ομιλία του Μπους για την κατάσταση του έθνους με ομιλίες του Χίτλερ.

Ο καθηγητής επέκρινε την αντίληψη της κυβέρνησης των ΗΠΑ ότι «μόνο εμείς έχουμε δίκιο, όλοι οι άλλοι είναι οπισθοδρομικοί και δουλειά μας είναι να κατακτήσουμε το κόσμο». Αποκάλεσε επίσης τις ΗΠΑ «πιθανότατα το πιο βίαιο έθνος στη Γη», λέγοντας πως έχουν διαπράξει «πτερισσότερες από 7000 τρομοκρατικές πράξεις δολιοφθοράς εναντίον της Κούβας».

Τα λεγόμενα του καθηγητή ηχογράφησε μαθητής και στη συνέχεια παρέδωσε το ηχογραφημένο απόσπασμα σε τοπικό ραδιοσταθμό. Το θέμα έγινε πρωτοσέλιδο και ο εκπαιδευτικός τέθηκε σε αργία έως ότου αποφανθεί η

διεύθυνση του σχολείου αν με την πράξη του αυτή παραβίασε την πολιτική των «σορορροπημένων απόψεων».

Μέσα στο κλίμα της γενικευμένης τρομούστερίας και αναβίωσης του μακαρθισμού στην Αμερική, ολοένα και περισσότεροι γονείς ενθαρρύνουν τα παιδιά τους να ηχογραφούν (συχνά μέσω των κινητών τηλεφώνων) τους ριζοσπαστικούς εκπαιδευτικούς για να έχουν αποδεικτικά στοιχεία εναντίον τους.

Τα παθήματα του καθηγητή εξ Αμερικής είναι η μεγέθυνση, η προβολή στον ορίζοντα της διαχείρισης των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης, στην οποία -σημειωτέον- λόγο θα έχουν και οι γονείς και η λεγόμενη «τοπική κοινωνία». Και μπορεί σήμερα να μην είναι ορατή από πολλούς, αύριο όμως, σε μια σκλήρυνση της πολιτικής κατάστασης, θα είναι και εδώ (στη «δημοκρατική» Ελλάδα, που τάχαμου έχει ξεπεράσει τις εμφυλιοπολεμικές λογικές και συμπεριφορές) γεγονός. Και πρώτα θύματα θα είναι βέβαια οι ανυπότακτοι, οι επαναστάτες εκπαιδευτικοί.

Να καταργηθούν οι παρελάσεις

Χρήσιμη, πολύ χρήσιμη (ενδέχεται να γίνουμε πάλι θεωτές των γνωστών παραπράγματων από φασιστοειδή και ρατσιστικές συμπεριφορές γονιών και «τοπικών κοινωνιών») είναι η πρωτοβουλία εκπαιδευτικών και πολιτών της Αχαΐας για το άνοιγμα της συζήτησης μέσα στην εργαζόμενη κοινωνία και την εκπαιδευτική κοινότητα για την κατάργηση των παρελάσεων.

Αντί να «πλαικωνόμαστε» για το ποιος θα κρατήσει τη σημαία, ας πιάσουμε το νήμα απ' την αρχή και ας ογγίσουμε την ουσία, που είναι το ίδιο το σύστημα που μ' όλες του πιέζουν (και τις παρελάσεις) γεννά και αναπαράγει την εθνικοφροσύνη, το φασισμό, το ρατσισμό.

Επινόηση του Φρειδερίκου της Πρωτοβουλίας, στην εποχή διαμόρφωσης των εθνικών κρατών, που αποθεώθηκε στη χιλιερική Γερμανία και καθιερώθηκε στην Ελλάδα επί Μεταξύ και αποτελούσε εθνικό πρόταγμα της δικτατορίας, χαρακτηρίζουν την παρέλαση, οι εκπαιδευτικοί και πολίτες της Αχαΐας.

Οπως λένε στο κείμενό τους «γενιές και γενιές παρατάσσονται σε γραμμές με το γνωστό ιεραρχικό, μιλιταριστικό μοντέλο, που απαιτεί ομοιομορφία, τους άριστους να προηγούνται και τους υπόλοιπους χωρισμένους σε φύλα, ύψη, ικανότητα ρυθμού, βηματίζοντας υπό τους όχαρους ρυθμούς των τυμπάνων και των εμβοτηρίων και χαιρετίζοντας επισήμους που διακρίνονται σε εξέδρα, προκειμένου ν' αναπαραχθεί συνειδηση ξενοφοβική, ρατσιστική και ταυτόχρονα εθνικόφρονη».

Επισημάνουν επίσης ότι υπήρξε και περίπτωση καθηγήτριας (Φ. Ρωμανίου), εναντίον της οποίας ασκήθηκε πειθαρχική δίωξη γιατί δε θέλησε να παρελάσει.

Κράτος Α.Ε.

Ηκυβερνητική επιπροπή ενέκρινε εισήγηση του Πρ. Παυλόπουλου για τη σύσταση Ανώνυμης Εταιρίας που θα αναλάβει την εφαρμογή του επιχειρησιακού σχεδίου για την αναδιάρθρωση της δημόσιας διοίκησης, στο πλαίσιο του Δ' ΚΠΣ, για την περίοδο 2007-2013. Η εισήγηση προβλέπει τη σύσταση «φορέα του ευρύτερου δημοσίου τομέα (καπάτη πρότιμη ΑΕ)», που θα είναι «εποπτεύμενος από το υπουργείο Εσωτερικών, με βασική αποστολή την εφαρμογή των κύριων παρεμβάσεων, τη μεταφορά της απαγόρευτης τεχνογνωσίας και την υποστήριξη των διοικητικών αλλαγών σε υπουργεία και περιφέρειες».

Τι σημαίνει αυτό;

Καλεσμένοι στο πάρτι

Στο σημερινό φύλλο θα ξεκινήσουμε με μπάσκετ. Τα αποτελέσματα των αγώνων

του Παναθηναϊκού και του Ολυμπιακού στην προκριματική φάση της Ευρωλίγκα για τη συμμετοχή στο final 4 της Πράγας, άλλαξαν σε σημαντικό βαθμό τα δεδομένα και δημιουργούν μια νέα κατάσταση που σύντομα, ίσως και τη φετινή χρονιά, θα γίνει ορατή και στο ελληνικό πρωτάθλημα.

Ο Παναθηναϊκός, από αδιαφιλονίκητο φαβορί για την τετράδα και για πολλούς το πρώτο φαβορί και για την κατάκτηση του τίτλου, κινδυνεύει σοβαρά να μείνει εκτός τελικής φάσης (τη στιγμή που έκλεισε η στήλη δεν ήταν γνωστό το αποτέλεσμα του 4ου αγώνα κόντρα στην Τσιμπόνα, στο οποίο οι πράσινοι ήθελαν μόνο νίκη), σε αντίθεση με τον Ολυμπιακό, ο οποίος εξασφάλισε με την ψυχή στο σόμα τη συμμετοχή του στην προκριματική φάση, όμως μετά την εκτός έδρας νίκη του επί της Μάλαια στην Ισπανία πρέπει να θεωρείται μια από τέσσερις ομάδες που θα ταξιδέψουν στην Πράγα.

Οσοι δεν παρακαλούμεθούν στενά την αγωνιστική δράση των ομάδων σε Ελλάδα και Ευρώπη είναι πιθανό να ξαφνιάστηκαν από τις εξελίξεις. Ο Παναθηναϊκός από κυρίαρχος δείχνει έτοιμος να καταρρεύσει στο καναβάτσο, την ιδια στιγμή που ο αιώνιος αντιπαλός του ετοιμάζεται για την κατάκτηση ενός αικόνα τροπαιού. Αν και η ανατροπή μοιάζει ονειρή, όπως πολλές φορές έχουμε αποδείξει από τη στήλη στον αθλητισμό δεν υπάρχουν μαγικές συνταγές και τα πάντα εξηγούνται, αν αναλύσουμε σωστά ορισμένες αγωνιστικές παραμέτρους. Ας ξεκινήσουμε από τους πράσινους που αποτελούν και την αρνητική έκπληξη.

Ο Παναθηναϊκός και φέτος ξεκίνησε τη χρονιά με τον αέρα της ομάδας που δεν έχει αντίτολο στο ελληνικό πρωτάθλημα και σαν μια από τις κορυφαίες ομάδες της Ευρώπης. Οι αφοί Γιαννακόπουλοι για μια ακόμη χρονιά έβαλαν το χέρι στην τσέπη και ικανοποίησαν κάθε απαίτηση του προπονητή τους. Ο Ομπράντοβιτς από την πλευρά του φρόντισε να φτιάξει μια ομάδα με πληθώρα περιφερειακών παιχτών αλλά χωρίς ψηλούς πρώτης γραμμής. Ο προπονητής των πράσινων είτε ξέχασε ότι το μπάσκετ είναι άθλημα για ψηλούς (διαφορετικά θα έπαιζε και ο Κος Πάππιας, ο οποίος είναι μετρι-

ου αναστήματος), είτε θέλησε με τα φρά-

γκα των φαρμακάδων να αποδείξει το αντίθετο. Φορμάρισε την ομάδα του νωρίς και μετά από έναν εκπληκτικό πρώτο γύρο σε Ελλάδα και Ευρώπη οι πράσινοι «ξεφουσκωσαν», κινδυνεύουν να χάσουν όλους τους στόχους τους και οι ασπιρίνες δεν επαρκούν... Αναλύοντας λοιπόν με καθαρά αγωνιστικά στοιχεία την πορεία του Παναθηναϊκού μπορούμε να πούμε ότι έκπληξη δεν είναι η αγωνιστική καθίση των τελευταίων αγωνιστικών, που είναι κάτι απόλυτα φυσιολογικό, από τη στιγμή που η ομάδα δεν διαθέτει ψηλούς παίκτες που να μπορούν να κάνουν τη διαφορά μέσα στη ρακέτα, αλλά οι επιτυχίες που σημειώσει η ομάδα στην πρώτη φάση. Ας θυμηθούμε την πορεία που είχε πέρσι η ΤΣΣΚΑ Μόσχας (και αυτή ομάδα με Σέρβο προπονητή, τον Ιβκοβίτση), η οποία κατάρρευσε στη διάρκεια του final 4, το οποίο έγινε μάλιστα στην έδρα της.

Οι φανατικοί αναγνώστες της στήλης θα θυμούνται ίσως, γιατί εδώ που τα λέμε έχουμε αρκετό καιρό να ασχοληθούμε συστηματικά με το μπάσκετ, την άποψη της στήλης ότι οι Σέρβοι προπονητές επιβάλλουν τη δική τους άποψη στις ομάδες που δουλεύουν και μάλιστα ορισμένες φορές με απόλυτο και δικτατορικό τρόπο. Θέλουν και τις περισσότερες φορές το πετυχαίνουν να είναι αυτοί και όχι οι παίκτες οι πρωταγωνιστές. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι τα τελευταία χρόνια οι ομάδες στις οποίες δουλεύουν χαρακτηρίζονται από τους δημοσιογράφους και τους ειδικούς ως «η ΤΣΣΚΑ του Ιβκοβίτση», «ο Παναθηναϊκός του Ομπράντοβιτς» κτλ. Κάτι αντίστοιχο συνέβη στη χώρα μας και στο ποδόσφαιρο, αφού ακόμη μιλάμε για την «ΑΕΚ του Μπαγιεβίτση» ή και για τον «Ολυμπιακό του Μπαγιεβίτση». Σε καμία περίπτωση δεν θέλουμε να αμφισβητήσουμε τις ικανότητές τους ως προπονητές (εξαίρεση αποτελεί ο Μπαγιεβίτσης), όμως οι εποχές αλλάζουν, το άθλημα εξελίσσεται και όπως όλα δείχνουν η σερβική σχολή, εκτός από αγωνιστική κρίση, περνάει και κρίση προπονητική. Οι εξελίξεις στο μπάσκετ είναι τέτοιες, που όπως όλα δείχνουν η νοοτροπία και ο τρόπος που λειτουργούν οι ομάδες που έχουν Σέρβους προπονητές,

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

αποτελούν παρελθόν. Ας φροντίσουν συνεπώς οι Γιαννακόπουλοι το ερχόμενο καλοκαίρι και ανέξαρτη από την επίτευξη ή όχι των αγωνιστικών στόχων της ομάδας τους να στείλουν στο καλό τον Ομπράντοβιτς και να ανανεώσουν τον τρόπο λειτουργίας του Παναθηναϊκού, γιατί είναι κρίμα με τα φράγκα που διαθέτουν να παίζει η ομάδα τους αντί για μπάσκετ ένα οργανωμένο τουρλούμπιού.

Και ας περάσουμε στους ερυθρόλευκους. Οπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο, η εκδίκηση είναι ένα πιάτο που τρώγεται κρύο. Οι οπαδοί του Ολυμπιακού είμαι σίγουρος ότι αν η συμμετοχή της ομάδας τους στο final 4 της Πράγας συνδυαστεί με τον αποκλεισμό του Παναθηναϊκού από αυτό, θα χαρούν περισσότερο και από την κατάκτηση του πρωταθλήματος στο ποδόσφαιρο. Άλλα ας δούμε και την αγωνιστική «μεταμόρφωση» του μπασκετικού Ολυμπιακού. Η πορεία της ομάδας είναι αντίθετη από αυτή των πρασίνων. Πολύ μεγάλα αγωνιστικά προβλήματα στην αρχή, ένα εντελώς διαφορετικό πρόσωπο στην τελική καμπή των αγωνιστικών υποχρεώσεων της ομάδας. Και σε αυτή την περίπτωση, η «μεταμόρφωση» εξηγείται με αγωνιστικά κριτήρια. Στην αρχή της σεζόν οι ερυθρόλευκοι είχαν αρκετά προβλήματα τραυματισμών, τα οποία, σε συνδυασμό με την ύπαρξη πολλών καινούργιων παιχτών στην ομάδα, δεν επέτρεψαν στον προπονητή της να την παρουσιάσει στην αγωνιστική κατάσταση που επιθυμούσε. Με την πάροδο του χρόνου η ομάδα «έδεσε» σαν σύνολο, φορμαρίστηκε και το αποτέλεσμα ήταν από αυτό είναι ουτοπία). Αντί λοιπόν να πάρουν την ΠΑΕ, οι φαρμακάδες κινδυνεύουν να μείνουν με τον Ομπράντοβιτς αμανάτι και το μπάσκετ στο χέρι...

Κος Πάππιας
ΥΓ: Οι αναγνώστες της στήλης είναι καλεσμένοι στο σημερινό αγώνα βόλεϊ του ΠΑΟΚ. Η χρονιά για τους ROSSONERI είναι απολύτως επιτυχημένη, αφού η ομάδα ξεκίνησε με στόχο την αποφυγή του υποβιβασμού (για πολλούς ειδήμουνες του αθλήματος ήταν το πρώτο φαβορί για την Α2) και τελικά κατάφερε να φτάσει στην 6η θέση του βαθμολογικού πίνακα και να διεκδικεί ακόμη και έξδος στην Ευρώπη. Για το λόγο αυτό ο τελευταίος αγώνας της κανονικής περιόδου με τον ΠΑΟΚ είναι μια καλή ευκαιρία για να γιορταστεί η επιτυχία. Ελπίδα όλων είναι αυτή η γιορτή να είναι η αρχή μια πορείας που θα οδηγήσει την ομάδα στο ευρωπαϊκό όνειρο.

Οι σειρά από μέτριες ταινίες βγαίνουν αυτή τη βδομάδα στις αίθουσες. Απ' αυτές ξεχωρίζει κάπτως το «Samsara» του Ινδού σκηνοθέτη Παν Ναλίν, μια ταινία που εισάγει το θεατή στην ανατολή της φιλοσοφία, μέσα από την ιστορία ενός μοναχού που ταλαντεύεται ανάμεσα στις γήινες επιθυμίες και τις πνευματικές αναζητήσεις. Τα χρώματα, οι εικόνες, οι κινήσεις παραπέμπουν σε συμβολισμούς και συμβάλλουν στη μαρεγία του τελικού αποτελέσματος.

Για το «Όλα τ' αόρατα παιδιά» ιστορίες για τα κατατρεμένα παιδιά του κόσμου που σκηνοθετούν πολύ γνωστοί σκηνοθέτες όπως ο Εμίρ Κουστουρίτσα, Σπάικ Λι, Ρίντλεϊ Σκοτ κ.λπ., έχουμε ξαναγράψει σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας. Φιλότιμη προσπάθεια αλλά όταν αυτή γίνεται κατά παραγγελία ενός οργανισμού όπως ο ΟΗΕ χάνει σε αυθορμητισμό και βάθος.

Απογοητευτική, αν και καλογυρισμένη, είναι ο «Καζανόβιας» του Λάσε Χάλστρομ. Οσοι θυμούνται το ξεκίνημα του Σκανδιναβού σκηνοθέτη και ιδιαίτερο τον «Ωκεανό» θα διαπιστώσουν τη σταδιοκή ενσωμάτωσή του στις επιταγές του Χόλγουντ.

Δεν ειδαμε δυο δρακουλιάρικες ταινίες, την «Κάθοδο» του Νίλ Μάρσαλ και την ελληνική πρώτη zombie-splatter ταινία «Το κακό» του Γ. Νούσια, που φριμολογούνται σαν καλές στο είδος τους, αλλά δεν νομίζουμε ότι χάσαμε και τίποτα. Είδαμε όμως το μπλοκπάστερ «16 τετράγωνα» με τον πολύ Μπρους Γουλιάς και, για δες, σχεδόν το ξεχάσαμε και αυτό!

■ ΕΜΠ ΚΟΥΣΤΟΥΡΙΤΣΑ, ΣΠΑΤΚΛΙ, ΡΙΝΤΛΕΪ ΣΚΟΤ, ΤΖΟΝ ΓΟΥ Όλα τ' αόρατα παιδιά

Οχι μόνο ο προηγούμενοι σκηνοθέτες αλλά τρεις άλλοι ακόμα υπογράφουν ιστορίες κινηματογραφικές ιστορίες με πρωταγωνιστές παιδιά από την Αφρική, Αμερική, Σερβία, Κίνα. Θέμα οι δυσκολίες, οι πόλεμοι, τα προβλήματα, ο αναλφαβητισμός, η εξαθλίωση που βιώνουν εκατομμύρια παιδιά σ' όλο τον κόσμο. Η ταινία αυτή πραγματοποιήθηκε ύστερα από έκκληση των αντίστοιχων υπηρεσιών του ΟΗΕ και ίσως εξαιτίας του γεγονότος ότι έγινε κατά παραγγελία, με κάποια έννοια, δεν κατάφερε να εμπνεύσει τα μεγάλα ονόματα που τη σκηνοθέτησαν, ώστε να δισεχιρίσ

Ελλάς -τι θα γίνει φίλε μου με μας;

Πάρτυ-πάρτη, 15 Μάρτη

Επιτροπή... ζόφων (και άλλων δεινών)

Action Directe: η λύση

◆ Αυτός ο 902TV πόρος φορές ακόμα θα βάλει την ταινία «Ο άνθρωπος με τα χρυσά χέρια»; (Είπαμε να δούμε τον Σινάτρα αλλά όχι κάθε τρεις και μία).

◆ Φοιτητικές εκλογές (πώς λέμε φοιτητικό κίνημα...).

◆ Αφθώδης πυρετός μόσχων στην Αργεντινή (η Ελλάς αντιστέκεται...).

◆ Let's do it like they do it on the «Discovery Channel».

◆ Ελα, όμως, που εκτός από την Ετελ Αττάνη, υπάρχει και η (ντόκτορ) Γουάφα Σουλτούν Εξιρίας, η οποία «δεν ανέθηκε να συζεί» με την «τρομοκρατία» και κατέφυγε -πού αλλού;- στις ΗΠΑ, όπου they lived happily ever after όντας πλέον -αυτή, ο σύζυγος και τα δύο παιδιά τους- αμερικανοί υπήκοοι. Η κυρία ενεφανίσθη και εις Άλ Τζαζίρα όπου -ως γνήσια πλέον Αμερικανής- έθεσε το... ιστορικό ερώτημα: «Γιατί να πάει να ανατιναχτεί ένας νεαρός Μουσουλμάνος ο οποίος έχει όλη τη ζωή μπροστά του?». Μάλλον την τρώει ο πώλος της την ντοκτορέσσα... (την ειδηση την βρήκαμε στην εφημερίδα «The New York Times», 11/03/06).

◆ «Τρίχα από πισωλή τραβάει (κι αυτή) καράβι»: συμπληρωματικό σχόλιο στο σχόλιο της «Κόντρας», «Εκδοτική αλητεία» (φ. 11/03/06). (Και ο νοών νοείτω, ο δε αγνοών... αγνοήτω).

◆ Άλλη μια φορά ο Πάγκαλος έγινε Παν-κάλος (περί Λουνατασάρκι ο λόγος).

◆ «Οι ναυτεργατικές Ενώσεις ΠΕΜΕΝ, ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ και η Ενωση Συνταξιούχων ΝΑΤ καλούν τους ναυτεργάτες να πρωτοστατήσουν για την οργάνωση και το συντονισμό της πάλης τους» («ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ», 11/03/06). Θράσος απούθημενο!

◆ «Κυβέρνηση: μανούβρες και προβοκάτσιες». Δεν θυμίζει λίγο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ»; Είναι, όμως, η L'Humanité, η εφημερίδα του «αδελφού κόμματος» Πεσε-εφ, κατά κόσμον K.K. Γαλλίας, (13/03/06), αναφε-

Το βιολογικό πρόσωπο της Τρούνη Σπελλέρ, συζήγου του Σπηλή, ήδη πήρεν θέση στα ράψιμα πατετανών πολικεπτοσπεσμάτων.

**Ανεφ σχώλιο
(η σύζυγος με ήτα, αφού μάλλον η-γείται**

ρόμενη στην στάση της γαλλικής κυβέρνησης απέναντι στο κίνημα αντι-CPE (Συμβόλαιο πρώτης προσλήψης)... Επιπλέον, όπως και ο Περισσός, επισείει τον κίνδυνο απολύσεων στα πνηνοτροφεία σε σχέση με την γρίπη των πτηνών.

◆ Πολύ κλάμα για τον - πάλαι ποτέ - ΣΛΟΜΠΙΟ. (Ξύπνησε και ο αντιμπεριαλισμός -τον cul- ορισμένων...).

◆ Το «φαινόμενο ΑΚΕΛ» ανέλυσε σε συνέντευξή του ο γραμματέας του Δ. Χριστόφριας. Λαρού λοιπόν μας λέει ότι το ΑΚΕΛ είναι σε όλα τα ζητήματα και γαμπτίπ τα κόμματα, μας «τονίζει ότι όλα αυτά έχουν καταστήσει το ΑΚΕΛ από κόμμα της εργατικής τάξης σε κόμμα του λαού...». Του λαού. Μιας άμορφης (;) μάζας που ψηφίζει, ψηφίζει... (αλήθεια πρόσες ακριβώς

επιχειρήσεις διαθέτει το ΑΚΕΛ στην Κύπρο -ως γνωστόν αποτελεί έναν από τους μεγαλύτερους εργοδότες στο νησί).

◆ «Πατρίς-Θρησκεία-Βλακεί» τιτλοφορεί πόνημά του ο Ν. Μπογιόπουλος («ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ», 11/03/06), αναφερόμενος στα παραεκκλησιαστικά κέντρα που προσπαθούν να χειραγωγήσουν τους πολύτεκνους. (Κάτσε, ρε μεγάλε, εδώ έχετε ολόκληρη Λιάνα στο κόμμα, που αιστάζεται τον δουύλο του Χριστού - αλλά, ξέχασα, αυτή είναι της εκκλησίας όχι της παρα-εκκλησίας...).

◆ «Η ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας, όπως επικράτησε να χαρακτηρίζονται οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, αποτελεί το νέο φιλέτο για τις τραπέζες. Η αγορά των πολύ μικρών επιχειρήσεων δεν είναι μό-

νο ένα παρθένο σχετικά πεδίο... Η αγορά αυτή δεν μπορούσε να αφήσει αδιάφορο το τραπεζικό σύστημα, στον βαθμό μάλιστα που οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης στις υπόλοιπες κατηγορίες δανείων θα απονούν σταδιακά. Η αγορά των μικρομεσαίων επιχειρήσεων αποκτά πρόσθετο ενδιαφέρον εν όψει της προσαρμογής των τραπεζών στους νέους κανόνες της Βασιλείας, που ευνοεί την επέκταση σε αυτό το πελατειακό κομμάτι, το οποίο ως τμήμα της λιανικής τραπεζικής, επιτρέπει μεγαλύτερη διασπορά του κινδύνου και συνεπώς αποτελεσματικότερη διαχείριση των κεφαλαίων...» («ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 11/03/06).

◆ Τελική έκδοση τριών συλλογών του Μιχάλη Κατσαρού. (Ενδιαφέρον).

◆ Τι καραπατατίες ακούστηκαν στα «ΠΡΟΣΩΠΑ» του Χατζηγιακούλαου για τον Χαριτόπουλο (λίγο ακόμα και θα είχαμε κάτι μεταξύ οσίου γραφέα και άκοπνου επαναστάτη - και να μην ξεχνάμε: και ο Διονύσης Χαριτόπουλος ψηφίζει ΚΚΕ...).

◆ Τι έγινε; Σύντροφος και ο (θανών) Σπύρος Σκλαβενίτης; Πόσα τσίμπησε ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» για να δημοσιεύσει την ογγελία των Super Market(s) ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ; (11/03/06, σελ.19).

◆ Άλλα και η ριζοσπαστική αριστερά ανευρυθίαστα δέχεται (με το αζημίωτο, βέβαια) να περιέχει προπαγανδιστικό φυλλάδιο του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων όπου υπογραμμίζεται (σε κόκκινο πλαίσιο) ότι: «η κατανάλωση πτηνοτροφικών προϊόντων ήταν και παραμένει ακίνδυνη για όλους, εφ' όσον τηρούνται οι απαραίτητοι δρόι υγείνης». (Το σχετικό φυλλάδιο υπήρχε στο φ.765, 11/03/06, του «ΠΡΙΝ» και στο φ.807, 11/03/06, της «ΕΠΟΧΗΣ»). Mashala! (Κι όλα τα άλλα είναι κινέζικα και αρχιγια καλαβρέζικα...).

◆ «Ρέκβιεμ για τον Σύριζα» αναφωτιέται η «Αριστερά» (εφημερίδα της ΚΟΕ), 10/03/06. (Η ποιός δουλεύει πιού...).

Βασίλης

◆ 8 Μάρτη. Αγωνίσου για να γίνουν όσα θελεις. Ελευθερώσου από την έννοια του αδυνάτου. Πάλεψε για να διατηρήσεις όσα κατέκτησες (ΑΔΕΔΥ-Γραμματεία Γυναικών)

Αγωνίσου για να γίνουν όσα θελεις... Ωραίο, φεμινιστικό, άκρως επαναστατικό. Τι θέλουν όμως οι επαναστάτριες της ΑΔΕΔΥ; Άς τους δώσουμε το λόγο: «Επειδή όμως πιστεύουμε ότι τα προβλήματα είναι πολλά και διαρκώς οξύνονται, απορρέουν από την ίδια αιτία, τις ασκούμενες πολιτικές, προτείνουμε... κλπ. κλπ.». Τα προβλήματα έχουν την ρίζα τους στις... ασκούμενες πολιτικές. Στις ασκούμενες πολιτικές διαχείρισης του καπιταλιστικού συστήματος. Είναι το σωτό. Ναι, αλλά αν το έλεγαν έτσι οι Πασιονάριες της ΑΔΕΔΥ, θα έβαλαν ευθέως εναντίον του καπιταλισμού. Με απρόβλεπτες συνέπειες για το γυναικείο κίνημα. Με απομόνωση του γυναικείου κινήματος από τις σύγχρονες ηρωΐδες που κατάφεραν να οπάσουν το αντρικό μονοπάλιο. Από τις νέες Λασκαρίνες. Τη Βίση, την Παπαρίζου, τη Μενεγάκη, τη Γιάννα, τη Ντόρα κ.ο.κ. Πώς είπες ότι το μαγείρεψες το ιμάμ-μπαΐλντ, συντρόφισα;

◆ Οποιος δεν μοιραστεί τον ογώνα θα μοιραστεί την ήττα... Ολες και όλοι στις απεργίες και στα συλλαλητήρια. Ψήφισε, στήριξε πάντοτε (Αγωνιστικές Παρεμβάσεις-Συστειρώσεις Κνήσεις)

Στο λογοτεχνικό ο Αγωνιστικές Παρεμβάσεις συναγωνίζονται επάντια τις αγωνίστριες της ΑΔΕΔΥ. Στο πολιτικό τις ξεπερνάνε. Διότι στο παραμύθι είναι πολύ δυνατό. Αχτύπητοι. Τί σημαίνει ότι όσοι συμμετέχουν στις απεργίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ -ο μοναδικός αναγνωρισμένος αγώνας από το κράτος και τις Αγωνιστικές Παρεμβάσεις- δεν μοιράζονται τον ογώνα μοιράζονται την ήττα; Σημαίνει ότι όσοι συμμετέχουν στις απεργίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ δεν ηττήθηκε. Τα τελευταία τουλάχιστον χρόνια. Ήττες δεν υπάρχουν στα κινήματα. Ήττες υπάρχουν μόνο στο ποδόσφαιρο. Και στο τάβλι. Εδώ τελειώνει το παραμύθι των αριστερών-επαναστατικών παραμυθάδων. Οπως τελειώνουν όλα τα αγωνιστικά παραμύθια. Και ψηφίσαμε εμείς καλά και αυτοί καλύτερα.

◆ Δουλεύω στον πιο «ανεβασμένο» χώρο της Αθήνας με το πιο χαμηλό μεροκάμωτο! ΔΕΝ πληρώνομα υπεροφρίες. ΔΕΝ μου επιτρέπεται να χρησιμοποιώ το τηλέφωνό μου. Δεν πάω στην τουαλέτα αν δεν ζητήσω πρώτα άδεια. ΔΕΝ δουλεύω ποτέ οκτάρω - έχω προσληφθεί μέσω ΟΑΕΔ με δωρη σύμβαση, δουλεύω 12ωρο και πλήρωνομα ψήφουλα. ΙΑΝΟΣ, Αλυσίδα πολιτισμού. (Εργάτες-εργάτριες από το χώρο του βιβλίου)

Τα παραμύθια -της ΑΔΕΔΥ και των παραπρεχόμενων- και ο δράκος. Ο σύγχρονος μεσαίωνας, όπως εύστοχα αποκαλείται. Αυτός ο δράκος, ο Ιανός ή όπως ολιών λέγεται, δεν είναι παραμύθι. Δεν νικέται με φρύμαρα. Με ψηφίσεις και στήριξε. Κίνημα είναι αυτό ή κάλπη; Κάλπη αντί κινήματος. Κάλπικο κίνημα.

◆ Οχι στον φασιστικό ναυτικό αποκλεισμό που εμφανίζεται σαν εργαστική απεργία (ΟΑΚΚΕ)

«Σε πρώτη ανάλυση αυτοί οι τραμπούκοι με

Ησύλληψη του ηγέτη του Λαϊκού Μετώπου για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης (ΛΜΑΠ) Αχμάντ Σααντάτ από τους Σιωνιστές, με καθαρά γκανγκστερικό τρόπο την περασμένη Τρίτη, μαζί με άλλους 180 κρατούμενους και φρουρούς της φυλακής της Ιεριχούς, καταδεικνύει για μια φορά ακόμη, ότι οι Σιωνιστές δεν ενδιαφέρονται καθόλου για οποιοδήποτε συμβιβασμό με την Παλαιστινιακή Αρχή, αλλά αποιτούν ολοκληρωτική υποταγή.

Ο Σααντάτ φυλακίστηκε στις 15 Γενάρη του 2002, μετά από απαίτηση των Σιωνιστών που τον καθιστούσαν υπεύθυνο της δολοφονίας του φασίστα υπουργού τουρισμού του Ισραήλ, Ρεχαβάμ Ζεεβί. Ο Σααντάτ μαζί με άλλους έξι συντρόφους του οδηγήθηκε σε φυλακή της Ιεριχούς υπό Αμερικανοβρετανική διοίκηση. Η Παλαιστινιακή Αρχή συνέχισε να τον έχει κρατούμενο, παρά το γεγονός ότι παλαιστινιακό δικαστήριο αποφάσισε την απελευθέρωσή του. Τον τελευ-

γους ασφαλείας! Δηλαδή, υπήρχε περίπτωση οι Σιωνιστές να ανοίξουν πυρ ενάντια σε Αμερικάνους ή Βρετανούς δεσμοφύλακες;

Αυτό όμως που κατόρθωσαν οι Σιωνιστές δεν ήταν παρά να πυροδοτήσουν για μια φορά ακόμη την έκρηξη της οργής του Παλαιστινιακού λαού. Αυτό φάνηκε την ίδια και τις επόμενες μέρες, με τις επιθέσεις στο Βρετανικό Συμβούλιο και τα γραφεία της ΕΕ στη Γάζα και τις απογωγές δυτικών από το ΛΜΑΠ (τους οποίους απελευθέρωσε στη συνέχεια). Μ' αυτό τον τρόπο οι Σιωνιστές ωθούν τη Χαμάς να εγκαταλείψει τη διπλωματία και να επιστρέψει στα όπλα. Μετά απ' τα τελευταία γεγονότα, πώς είναι δυνατό να επιπευχθεί μακρόχρονη εκεχειρία με τους όρους που ζητά η Χαμάς, όπως αποτυπώθηκαν στο κυβερνητικό πρόγραμμα που δόθηκε στη δημοσιότητα το προηγούμενο Σάββατο (απελευθέρωση όλων των κρατουμένων και σταμάτημα των ισραηλινών επιθέσεων);

Ξέσπασμα οργής, μετά τη νέα σιωνιστική πρόκληση

ταίο καιρό, το Ζήτημα της απελευθέρωσης του Σααντάτ είχε τεθεί στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων στο πλαίσιο της συνεργασίας Χαμάς – ΛΜΑΠ για το σχηματισμό κυβέρνησης. Ο Αμπάς είχε συμφωνήσει για την απελευθέρωση του Σααντάτ με την προϋπόθεση να του δοθούν γραπτές εγγυήσεις από το ΛΜΑΠ ότι δεν θα του καταλογίσουν ευθύνη σε περίπτωση δολοφονίας του Σααντάτ από τους Σιωνιστές (οι τελευταίοι είχαν απειλήσει ανοιχτά γ' αυτό). Το ΛΜΑΠ έδωσε αυτές τις εγγυήσεις και αναμένονταν η απελευθέρωση του Σααντάτ το επόμενο διάστημα.

Αυτό όμως δε μπορούσαν να το ανεχτούν οι Σιωνιστές. Γ' αυτό και οργάνωσαν την όλη επιχείρηση σε συμφωνία με την αμερικανοβρετανική διοίκηση της φυλακής, που λίγο πριν περικυλώθει η φυλακή απ' τον ισραηλινό στρατό είχε φροντίσει να διώξει τους φρουρούς της «για λό-

πώς νο κάνει η Χαμάς τον οποιονδήποτε συμβιβασμό, όταν οι Σιωνιστές συμπεριφέρονται σα ναζί κατακτήτες»;

Η «διεθνής κοινότητα» για μια φορά ακόμη συμπεριφέρθηκε με τη γνωστή και από το παρελθόν υποκρισία. Ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και οι επικεφαλής των ευρωκοινοβούλευτικών ομάδων, η Αυστριακή προεδρία και η Ρωσία καταδίκασαν την εισβολή των Σιωνιστών και την απαγωγή του Σααντάτ και των συντρόφων του, χωρίς να ξεχάσουν να συστήσουν «εκατέρωθεν αυτοσυγκράτηση», εξιώνοντας για μια ακόμη φορά θύτες και θύματα. Οσο για τον Τόνι Μπλέρ, το μόνο που τον ενδιέφερε ήταν να υποστηρίξει ότι καλώς αποχώρησαν οι βρετανοί «παρατηρητές» πριν τη σιωνιστική επίθεση και ότι η ενέργειά τους δεν ήταν αποτέλεσμα προσυνενόησης!

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενεάλου 1 και Ερνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

KONTRA

Καπιταλισμός φονιάς

Με ιδιαίτερη ικανοποίηση διαβάζουμε ορισμένες φορές στις σελίδες του αστικού Τύπου κάποια μικρά διαμαντάκια, που όμως δεν τυχαίνουν ιδιαίτερης προβολής. Στις (πολύ πίσω) σελίδες της «Ελευθεροτυπίας» την περασμένη Κυριακή, λοιπόν, διαβάσαμε ένα μικρό ρεπορτάζ της Μ. Πετροπούλου με τίτλο «Ο «Ιός» του εμπορίου», το οποίο αναφερόταν στις ζωνόσους που έχουν πλίξει τα τελευταία χρόνια την παγκόσμια κτηνοτροφική παραγωγή.

Γιόταν αναφορά στις απόψεις της Ντανιέλ Νίρεμπεργκ, ερευνήτριας στο αμερικανικό Ινστιτούτο Παγκόσμιας Επιπρόσπος, η οποία σημειώνει: «Οσο αυξάνεται ο αριθμός των ζώων που εκτρέφονται για να καταλίξουν στο πιάτο των ανθρώπων -και μάλιστα σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα και με βιομηχανικές μεθόδους- τόσο αυξάνονται οι κίνδυνοι για την υγεία. Η εντατικοποίηση της κτηνοτροφίας προκαλεί την εμφάνιση νέων ιών, συμβάλλει στην ανάπτυξη στελεχών ανθεκτικών στα αντιβιοτικά και μπορεί τελικά να μετατρέψει τα ζώα σε «εργοστάσια» ασθενειών».

Και οι συντάκτης σχολιάζει: «Το κυνήγι του κέρδους λένε τώρα οι ειδικοί, έχει κάνει τα ζώα και τους ανθρώπους περισσότερο ευάλωτους και ικανούς να αναπτύξουν νέες ασθένειες που δεν μπορούν να καταπολεμηθούν εύκολα, εξαιτίας της ταχύτητας μετάδοσής τους με το παγκόσμιο εμπόριο. Η γρίπη των πουλερικών συνδέεται σίγουρα με το παγκόσμιο εμπόριο πουλερικών. Αν δεν υπήρχε αυτό, υποστηρίζουν με βεβαιότητα οι επιστήμονες, η νόσος δεν θα εκδηλωνόταν ποτέ».

Οι αναγνώστες της «Κ» γνωρίζουν πολύ καλά, ότι εδώ και μήνες «φωνάζουμε» πως δεν φταίνε τα αποδημητικά πτηνά για τη νόσο των πτηνών. Εχουμε αποκαλύψει στοιχεία που δείχνουν ότι επιδημίες της συγκεκριμένης νόσου έχουν πλήξει τεράστιες πτηνοτροφικές μονάδες, που δεν έχουν καμιά επαφή με άγρια αποδημητικά πτηνά, στην Ιταλία, το Βέλγιο, την Ολλανδία, τα προηγούμενα χρόνια. Εχουμε επισημάνει, επίσης, ότι μόλις (ξανα)εμφανιστούν τα πρώτα κρούσματα στην Ευρώπη, θα ρίξουν την ευθύνη στα αποδημητικά πτηνά. Οι επισημάνσεις, λοιπόν, αυτού του μικρού ρεπορτάζ, έρχονται να στοιχιθούν δίπλα στις δικές μας αποκαλύψεις, φωτίζοντας με γνώμες ειδικών ένα τεράστιο πρόβλημα που παραμένει στο σκοτάδι.

Μόνο που και αυτές οι επισημάνσεις αποτελούν σταγόνα στον ωκεανό της παραπληροφόρησης και της ψευδολογίας. Δεν μπορούν να νικήσουν τον ψευτικό λόγο των εξωνημένων επιστημόνων, που πάντοτε σ' αυτές τις περιπτώσεις μπαίνουν στην πρώτη γραμμή, για να στηρίξουν το καπιταλιστικό σύστημα. Είναι, όμως, χρήσιμες, σαν μικρές πυγολαμπίδες που με το λιγότερο φως τους σπάνε τη μονοτονία του σκοταδιού της νύχτας που μας περιβάλλει. Μας δείχνουν την κατεύθυνση που πρέπει να ακολουθήσουμε για την ανάπτυξη ενός γνήσια ανατρεπτικού οικολογικού κινήματος, που μόνο ως τμήμα του παγκόσμιου αντικαπιταλιστικού-απελευθερωτικού κινήματος μπορεί να υπάρξει.

Το οικολογικό ζήτημα, το ζήτημα της αποκατάστασης της ενότητας του ανθρώπου με τη φύση, το (κατά τον Μαρξ) ανόργανο σώμα του, παραπαίει ανάμεσα στον αστικό ρεφορμισμό και στον μικροαστικό αναχρηστισμό, που αποκόβεται από την κοινωνική πραγματικότητα. Καιρός για τον... τρίτο δρόμο.